

Nova pot

Leto I. - Štev. 14

Vestnik Osvobodilne fronte celjskega okrožja. Izhaja vsak petek

Cena 2 din, mesečno 8 din

Celje 19. oktobra 1945

Na dan volitev se bo naše ljudstvo odločilo za Jugoslavijo, ki je zrastle v borbi in bo volilo tiste, ki so vodili to štiriletno borbo.

FRANC LESKOŠEK

na manifestacijskem zborovanju v Celju dne 14. X. 1945

20. OKTOBER

obletnica osvoboditve Beograda

Prestolnica nove Jugoslavije proslavlja danes obletnico svojega osvobođenja izpod fašističnega jarma in umazanega rovarjenja izdajalske klike domačih izrodov.

Jugoslovanski in slovanski Beograd je oktobra preteklega leta pordečila kri vseh narodov Jugoslavije in bratske Rdeče armade. Že to dejstvo, daje osvoboditvi Beograda pomen nečesa višjega, kakor uspeli vojaški operaciji. Na ustju Save v Donavo se je vlila topla kri rdeče armade in kri Narodno-osvobodilne vojske Jugoslavije. V tem času naše osvobodilne borbe je bila Sovjetska zveza za nas vzgled in nada. Naši borci so trdno verovali, da bo Rdeča armada zlomila razbojniške tolpe fašističnega osvajača, da jih bo uničila. Uverjeni smo bili, da nam bo Rdeča armada pomagala pri osvoboditvi Jugoslavije. Čutili smo napore in težave bratske Sovjetske zveze v njeni granitni odločnosti, da enkrat za vselej iztrebi teror največjega sovražnika naprednega človeštva. Čutili smo kako se nam približuje moč Rdeče armade celo takrat, ko so Hitlerjeve bande napadale Leningrad, Moskvo in Stalingrad. Vedeli smo, da je vsak uspeh Rdeče armade korak bližje na njenem potu k nam. In nismo se prevarali. Prožila nam je roko in je bratsko žrtvovala mnoga življenja svojih borcev za osvobođenje Jugoslovanskega Beograda. To je vzvišeno nad vojaško zvezo in se vzpenja na stopnjo edinstva bratov. Jugoslovanski Beograd je bil osvobođen v tekmi med borci Srbije, Makedonije, Slovenije, Črne gore, Hrvatske, Bosne in Hercegovine, kdo bo ubil več nemških zločincev v Beogradu, kdo bo osvobodil več hiš. Oni vsi smatrajo Beograd za svojega. Vsem njim je pred vojno grozila iz Beograda nevarnost od nenarodnih upravljačev, a za časa vojne od domačih izdajalcev, ki so v njem kovali načrte za pogubo svojega naroda. Vsem nam je bilo znano, da je Tito v Beogradu začel Osvobodilno borbo in vsi naši borci niso niti za trenutek pomišljali, temveč so izpostavili svoja življenja in svojo kri za osvoboditev Beograda od okupatorja in njegovih hlapcev. V tej borbi se je ponovno skovalo bratstvo naših narodov na grobovih najboljših sinov Jugoslavije. Bratstvo naših narodov, povezano in ovekovečeno v najtežjih urah, ko se je šlo za biti ali ne biti, je stvorilo nerazrušljivo edinstvo za novo državo in nova pokolenja, da na drugi strani je uresničen naš davni sen bratstva z Rusijo, — z veliko Sovjetsko zvezo. Enkrat za vselej so zrušene vse zapreke na potu našega prijateljstva, bratstva in edinstva z Sovjetsko zvezo. To je oni trenutek, kateri je skozi vso zgodovino vznemirjal vse sovražnike Slovanstva ki so ga hoteli udušiti in preprečiti ono, kar je moralo priti in kar je prišlo 20. oktobra 1944. leta pri osvoboditvi Beograda. Osvoboditev Beograda s pomočjo Rdeče armade

je uresničenje goreče želje naših narodov, da se tudi s ceno naših žrtev odresejo svojih sovražnikov od znotraj in iz tujine in da se z Rusi objamejo v naši trpinčeni zemlji. V tej želji so si bili edini vsi naši narodi. Tudi v veliki proslavi zmage nad sovražnikom so naši narodi ponosni, da so bratje velike Sovjetske zveze, ki je največ doprinesla k osvoboditvi, s krvjo in z orožjem.

Kadar se danes v novi Jugoslaviji pojavljajo poizkusi tuje in domače reakcije, onemogočiti našim narodom svobodo, a še prav posebno, onemogočiti jim njihovo bratsko zvezo s Sovjetsko Rusijo, se moramo spomniti ogromnih žrtev, katere je Sovjetska zveza doprinesla na oltar svobode vseh tlačanih narodov, zlasti naših narodov.

Osvoboditev Beograda s skupnimi močmi Narodno-osvobodilne vojske in Rdeče armade predstavlja pomemben datum, posebno za našo vojsko. Takrat je postala moderna vojska, katero je Rdeča armada opremila z vsem modernim orožjem in vojno tehniko. Takrat je naša vojska prešla na frontalni način vojskovanja, ker je dobila varno zaledje, s centrom, z osvobođenim Beogradom. Od tega dneva naprej smo se vedno bolj bližali zmagi in končni osvoboditvi naših narodov in naše države. Pomoč, katero nam je nudila Rdeča armada, ni običajna zavezniška pomoč, in pomoč, katero se nudi od strani močnejšega slabejšemu zavezniku po geslu »Zadolži in izkoriščaj!«. Pomoč Rdeče armade je bratska in v interesu naših narodov. Rezultat te pomoči je naša svoboda, naša nova Jugoslavija, — srečna skupnost njenih narodov.

Osvoboditev Beograda ni samo vojaški uspeh. S to osvoboditvijo je bilo omogočeno, da se z izgledom na skrajšjo osvoboditev cele zemlje hitro začne z delom in pripravi za reševanje važnih državnih problemov, od katerega so zavisle pridobitve Narodno-osvobodilne borbe. Beograd je postal takoj po osvoboditvi močno politično središče, iz katerega je maršal Tito dokončeval Osvobodilno borbo in vodil novo borbo za obnovo, v povezanosti in enotnosti z vsemi domoljubnimi silami domovine, v trdni fronti, ki čuva pridobitve naše borbe. Ta fronta je ona narodna fronta, katera je prenašala nadčloveško borbo za osvobođenje. Vse, kar je svobodoljubnega med našimi narodi, utrjuje povezanost narodne fronte in jo prenaša iz osvobodilne borbe v svobodo. Zaslomba narodne fronte v miru je kakor je bila v vojni, Sovjetska zveza. Druge take zaslombe nimamo, niti ne bi mogli imeti. Dokaz tega je ruska kri, prelita za osvoboditev Beograda in drugih mest v Jugoslaviji. Udeležba Rdeče armade v borbah za našo svobodo je nepobitni dokaz dejstva, da so naši narodi vedeli kaj hočejo, ko so že pred vojno iskali zvezo z Sovjetskimi narodi. Če to vemo in vidimo, če je to

toliko očitno, lahko uganemo kaj pomenijo Londonski »memorandumi« propadlih izvržkov naših narodov, kateri so bili vedno zapreka za naše prijateljstvo s Sovjetsko zvezo. Lahko je uganiti, kaj bi danes napravili v tej zemlji Rupnik, Maček, Peter (bodisi kot kralj, bodisi kot komandant kraljeve garde), Draža in ostala zalega izdajalcev katera je desetletja pila kri svojega naroda v okrilju in z blagoslovom monarhistične krone, na račun tujih zločincev in ubijalcev. Lahko je uganiti, kaj danes hočejo naši narodi, uvrščeni na liniji napredka, in enodušnosti svoje fronte proti vsem sovražnikom njegovih interesov. Naši narodi vedo, kaj so dolžni milijonom grobov svojih sinov in hčera, padlih za veliko delo bratske svobode, v veliki skupnosti.

Naši narodi so dostojanstveni v miru in odločni v vojni. Oni sprejmejo tuje »intervencije« kakor leta 1941. Oni so zreli, da sami upravljajo svojo državo. V naši opustošeni zemlji raste goreče sovraštvo proti vsakomur, ki bi hotel ogroziti pridobitve naše narodno-osvobodilne borbe. Na razvalinah je zrastle in dozorela pod fašističnim kopitom naših narodov zavest, da moremo pravo bratsko pomoč pričakovati samo od Sovjetske zveze.

»V osvobodilni borbi se je skovala neporušljiva zveza med sovjetsko in jugoslovansko mladino«

Zastopniki sovjetske mladine v Celju

Kakor blisk se je po našem okrožju raznesla vest, da nas bo obiskala delegacija sovjetske mladine. V vseh krajih, skozi katere naj bi gostje potovali, so mladinci in mladinke, pionirji in pionirke hiteli krasiti hiše z zelenjem in cvetjem, z zastavami in pozdravnimi transparenti, s slikami generalisima Stalina in maršala Tita. Vse je bilo v slavnostnem razpoloženju. »Sovjetska mladina pride!« »Komsomolci pridejo!«

Povsod bi bili radi ustavili goste, jih pozdravili, z njimi govorili, čutili njihovo bližino, bližino velike domovine narodnih herojev, bližino naše velike zaveznice in zaščitnice, bratske Sovjetske zveze.

Že v Trojanah, prvi vasi v našem okrožju, na cesti Ljubljana-Maribor, so jih pozdravljali transparenti, napis, cvetje in množica ljudstva.

Ko so se vozili proti Zagorju, je goste iz Sovjetske zveze viharo pozdravljali špalir pionirjev in mladine, ki so stali v nepretrgani vrsti, s cvetjem in zastavami na obeh straneh ceste. V Zagorju so delegacijo sprejeli delavci, rudarji in množica navdušenega ljudstva. Ista slika se je

Na dan obletnice osvoboditve Beograda se naši narodi zavedajo, da bodo ostali edini v vsaji volji, tudi nadalje složno korakati za svojim velikim voditeljem Titom in njegovo herojsko armado do končne zmage, do demokratične republike Jugoslavije, in k procvitu in utrditvi pridobitev štiriletno težke borbe, z iskreno zaslombo na bratsko Sovjetsko zvezo.

ponovila v Trbovljah: godba, zastave, mladina, rudarji, velika množica ljudstva, cvetje, transparenti. Po kratki zakuski je sovjetska mladina nadaljevala pot v Celje.

V Celju se je nekaj ur preje zbrala večtisočglava množica pred zgradbo okrajnega odbora. Prišla je vojska z godbo, prišli so nameščenci iz trgovin in uradov, delavci iz tovarn in delavnic, mladina iz šole, gospodinje iz pred štedilnikov, vsi s šopki jesenskega cvetja, s slovenskimi, jugoslovanskimi in sovjetskimi zastavicami. Množične organizacije so nastopile s svojimi zastavami, vso sliko pa so pozivili transparenti mladine, na katerih si čital, v naglici in z neizurjeno roko napisano: »Živela sovjetska mladina!« »Moskva - Beograd!« »Živel Komsomol!« »Tito - Stalin!« Na vseh obrazih se je odražalo slavnostno razpoloženje, pričakovanje, sreča, da vidimo iz lica v lice predstavnike naroda, ki nam je bil vzgled in zaščitnik v borbi za obstoj našega svobodoljubnega delovnega človeka.

Ko so privozili avtomobili sovjetske mladinske delegacije po okrašenem kapucinskem mostu, se je zgr-

11. novembra - VSI, do poslednjega na volišče!

nila množica okoli njih in jih zaustavila. Delegacijo je tukaj pozdravil v imenu mesta Celje predsednik mestnega narodnega odbora, zastopnik Jugoslovanske armade pa je po kratkem pozdravnem nagovoru, ki ga je prekinjalo burno vzklíkanje množic, izročil predstavnikom bratske sovjetske mladine lepo izdelan samokres. Za njim je stopila pred goste pionirka, ki jih je pozdravila v ruskem jeziku in jim predala šopek cvetic.

Nato je krenila sovjetska delegacija, obkrožena od naše mladine, z izrazom topliega, iskrenega občutka povezanosti in bratstva, proti poslopju okrajnega odbora.

Tu sta jih v imenu Jugoslovanske armade pozdravila polkovnik Niko Jovičević in podpolkovnik Stevo Maoduš, v imenu Okrožnega odbora OF pa sekretar tov. Lesar Jože. Najmlajša celjska pionirka, štiriletno dekletce, je stopila z velikim šopkom rdečih vrtnic pred sekretarja Komso-mola in ta jo je z rožami vred vzel v naročje in ponesel seboj na balkon, kamor se je podala delegacija v spremstvu predstavnikov naših ljudskih in vojaških oblasti.

Po trgu pred zgradbo je bučalo vzklíkanje množic bratski Sovjetski zvezi, Komsomolu, Rdeči armadi, narodnima herojema, generalisimu Stalinu in maršalu Titu. Ko je zaigrala vojaška godba himno Sovjetske zveze, je množica utihnila v slavnostnem molku, prežeta od zavesti nezlomljive povezanosti jugoslovanskih narodov s sovjetskimi narodi.

Okrožni sekretar, tov. Lesar je pozdravil goste v imenu celjskega okrožja. V svojem nagovoru je povdaril, da je končno napočil trenutek, na katerega smo čakali štiri leta: da podamo roko bratski sovjetski mladini, ki nam je vedno bila svetel zgled požrtvovalnosti in volje do dela in borbe.

Za njim so spregovorili predstavniki Jugoslovanske armade in mladine, ki so v kratkih obrisih podali borbo naše mladine proti fašizmu in okupatorjevemu terorju in podčrtali povezanost in enotnost, ki je v tej borbi zrasla med mladino Jugoslavije in Sovjetske zveze.

Tovariš Badjanko Anatolij se je v imenu delegacije zahvalil za pristrčni sprejem in med drugimi dejal: »Srečen sem, da sem imel priliko spoznati to lepo slovensko zemljo in slovensko mladino, ki je toliko žrtvovala v osvobodilnem boju. Ruski narod je v težkih borbah izvojeval zmago nad fašističnim napadalcem. Ta zmaga sovjetskih narodov se je kovala pred Moskvo in Leningradom, pred Sevastopolom in Stalingradom. Mladina Sovjetske zveze je vsa štiri leta z občudovanjem spremljala borbo jugoslovanskih narodov. V tej borbi se je skovala nerazrušljiva zveza med jugoslovansko in sovjetsko mladino. To zvezo moramo čuvati kot najdragocenejšo pridobitev naše borbe!«

Tov. Lidija Iljina je poudarila odločilno vlogo sovjetske in jugoslovanske mladine pri zmagoviti borbi proti nemškemu fašizmu. Mladina, ki se je vsa štiri leta borila proti močnemu sovražniku, mora ostati še nadalje trdna in voditi novo borbo, borbo za obnovo.

Heroj socialističnega dela, tovariš Jackov, večkratni odlikovanec, ki je govoril poslednji, je zaključil s pozivom jugoslovanski mladini, naj dela udarniško pri obnovi porušene domovine in s tem zopet dokaže, da je kos vsem težkim nalogam. Na bojno parolo partizanov: »Smrt fašizmu!« mu je množica kakor iz enega grla odgovorila: »Svobodo narodu!«

Po končanih nagovorih so zastopniki mladine iz vsega okrožja, sindi-

Veličastna manifestacija dela in enotnosti

Minister Leskošek govori na zborovanju v Celju

Tov. Fran Leskošek, minister za industrijo in rudarstvo, nosilec okrožne liste za Zvezno skupščino in kandidat za volilni okraj Celje

V nedeljo, dne 14. oktobra se je vršila v Celju mogočna manifestacija dela in enotnosti. Že zgodaj zjutraj so prišle ogromne množice ljudstva iz vsega celjskega okrožja. Podeželsko prebivalstvo se je pripeljalo na lepo okrašenih vozovih, delavci in rudarji iz najrazličnejših tovarn in premo-govnikov pa na traktorjih in tovornih avtomobilih. Vse naše delovno ljudstvo je hotelo pokazati tega dne svoje sile, uspehe svojega dosedanjega

Pred kolodvorom je bila postavljena častna tribuna, kjer so bili zbrani častni gostje. Navzoč je bil nosilec okrožne liste in kandidat za volilni okraj Celje, minister za industrijo in rudarstvo tov. Leskošek, sekretar celjskega okrožja tov. Lesar, namestnik kandidata za okraj Celje tov. Suša, podpredsednik glavnega odbora ESZDNS tov. Svetek, visoki zastopniki Jugoslovanske armade, člani okrožnega in okrajnega odbora Celje in drugi.

Povorka, ki se je nad eno uro vila po celjskih ulicah, je bila nekaj svojevrstnega, nekaj, kar Celje do sedaj še ni videlo. Pokazala je vso voljo našega delovnega ljudstva, da bo pri delu za obnovo doseglo v najkrajšem času čim večje uspehe. Istočasno je pokazala na tesno povezanost mestnega delavstva s kmečkimi množicami. Samo od sodelovanja obeh bo zaživela naša domovina lepše in srečnejše življenje.

Povorko je otvoril cel gozd zastav. Delavci so nosili svoje sindikalne zastave, slovenske narodne zastave in zastave nove Jugoslavije. Nato pa so nosili nameščenci okrožja napis »republika«, kot geslo, za katerim so korakale vse te množice. Sledile so simbolične slike, ki so prikazovale delo na deželi in v mestu. Posebno dober je bil simbol, ki so ga priredili delavci celjske cinkarne. Prikazali so

sebnne skupine so prikazale delo na kmetih preko zime, tako na Pohorju kot v Zg. Savinjski dolini. Vsi prizori so bili vzeti iz življenja samega in so želi mnogo odobravanja. Mesto se na ta način seznanja z življenjem kmečkega človeka!

Poseben odraz so dali povorki naši črni revirji. Skoro vsi premo-govniki celjskega okrožja — in teh ni malo! — so bili v povorki. Pred vsemi Hrastnik, Trbovlje, Zagorje, Zabu-kovca, pa tudi Laško, Velenje, Pečovnik, Slov. Konjice. Rudarji so prikazovali zidanje rova, nalažanje pre-moga v hunte, vrtnanje premo-ga...

Povorka je krenila nazaj v Gaberje. Tu se je zbrala pred Mladinskim domom velika množica. Kmalu so navzoči opazili, da se med njimi nahaja tudi minister Leskošek. Zbrana množica je začela vzklíkati: »Živel minister Leskošek!« »Živela OF!« Ko so se častni gostje povzpeli na tribune, jih je ljudstvo navdušeno pozdravljalo.

Ko je godba odigrala narodno himno, je pozdravil vse navzoče član okrožnega odbora OF Celje, tovariš Hribar Franc.

Nato je spregovoril minister Leskošek:

Tovariši in tovarišice! Najpreje se vam zahvalim za zaupanje, ki ste mi ga izkazali s tem, da ste me postavili za kandidata za Celje. Že v naprej pa vam povem, da ne bom nič posebne-ga obljubljal. Obljubljam samo to, da bom delal, kot sem delal dosedaj.

11. novembra se vršijo volitve v narodno skupščino. Te volitve bodo imele popolnoma drug smisel, kot so ga imele v stari Jugoslaviji. V stari Jugoslaviji so se pri volitvah borile le stranke proti strankam. Važno je bilo edino, kdo bo zmagal za nasled-nja tri leta, da bo ljudstvo še nadalje izmogočeval. Sedanje volitve so mno-go pomembnejše. Na sedanjih volitvah bo vsak izjavil, ali je za, ali je proti novi Titovi demokratični federativni Jugoslaviji.

Tekom štiriletna borbe so naše množice ogromno trpele. Dosegli smo velike uspehe. Tesno smo se pove-zali z vsemi ostalimi narodi Jugosla-vije v eno veliko celoto. Vsi narodi Jugoslavije stoje za našim dragim maršalom Titom. Na dan volitev se bo naše ljudstvo odločilo za Ju-go-slavijo, ki je zrasla v borbi in bo vo-lilo tiste, ki so vodili to štiriletno borbo.

Tov. Suša Alojz, kmet, predsednik Okrajnega narodnega odbora Celje-okolica in namestnik kandidata tov. Leskoška

dela pri obnovi, svoje načrte za bodočnost.

Mesto je bilo lepo okrašeno, videlo se je, da praznuje Celje velik dan, dan delavcev in kmetov. Na vseh poslopih so bile razobešene zastave, okna so bila okrašena z zelenjem, transparenti so naznanjali program našega delovnega človeka, novo demokratično, federativno republiko Jugoslavijo.

Mase ljudstva so se zbrale na Mariborski in na Ljubljanski cesti. Ob desetih je krenila povorka iz Gaberje skozi vse mesto, mimo kolodvora, nato pa po Cankarjevi ulici in po Mariborski cesti nazaj v Gaberje.

katov in drugih organizacij poklonili sovjetski delegaciji lepe spominske darove.

Govornike je ves čas prekinjalo viharo vzklíkanje Komsomolu, Rdeči armadi, obema velikima ljudskima voditeljema in članom delegacije.

Sprejem je bil zaključen z državno himno nove Jugoslavije. Zastopstvo sovjetske mladine je nato po kratki zakuski nadaljevalo pot proti Mari-boru.

proizvajanje modre galice in kmeta, ki škropi vinske trte.

V povorki so bila zastopana vsa industrijska podjetja. Delavstvo se je kosalo med seboj, kdo bo bolje prikazal delo v svojih tovarnah. Zastopane so bile vse industrijske panoge. Tekstilna, železarska, kemična industrija, industrija usnja in tisk. Železničarji so korakali poleg poštarjev, mlinarji, peki, vse je bilo zastopano. Tudi zadruga niso zaostajale. Zlasti so se izkazali delavci cinkarne in tovarne za emailirano posodo.

Prav tako je bilo mnogo našega kmečkega ljudstva. Prišli so splavarji iz Mozirja, tesarji s Pohorja, po-

Tudi v Konjicah jih je čakala navdušena množica. Ko se je zahvalil vodja sovjetske delegacije za pozdravne nagovore predstavnikov konjiškega okraja, je dejal: »Ne najdem pravih besed, ki bi mogle izraziti to, kar čutim ob sprejemu, ki smo ga bili deležni od mladine, od ljudstva po vsej Jugoslaviji. Ravno ta globoki, topli občutek je najlepši dokaz pove-zanosti med sovjetskimi in jugoslovanskimi narodi.«

Današnja Jugoslavija uživa velik ugled v svetu in tudi radi tega bo vsak državljan, ki je za Titovo Jugoslavijo, oddal svoj glas. Kdor ne bo volil, je sovražnik Titove Jugoslavije! Nikomur pa se radi tega, ker ne bo šel volit, ne bo prav ničesar zgodilo! Nismo v stari Jugoslaviji žandarjev in sreskih načelnikov. — Le sram ga bo, da ni oddal svojega glasu, ko bomo čez nekaj časa dosegli nove in še večje uspehe.

Pri sedanjih volitvah gre za utrditev demokracije. Pa ne takšne demokracije, kot je bila v stari Jugoslaviji! Takrat so na široka usta govorili o demokraciji, zraven pa je bilo polno žandarjev in policajev, ki so nas zapirali. V stari Jugoslaviji so se ustrašili še celo tiste demokracije, ki so jo hoteli uvesti iz zapada. Ko so prišli demokratični poslanci v parlament, so jih zaprli in uvedli diktatorski režim.

Vsi uspehi, katere smo dosegli, nas ne smejo uspavati. Mnogo smo si priborili v narodno svobodilni borbi, mnogo žrtev je ta vojna zahtevala. Te pridobitve moramo čuvati. Nikoli ne smemo dovoliti, da bi nas kdo prevareal za nje. Kot tak poizkus naj navedem pastirsko pismo, ki so ga čitali po naših cerkvah. To pismo ni zraslo med hrvaškimi škofi, ampak pod vplivom inozemske reakcije. Ta reakcija hoče vnesti nemir v našo državo. Mi pa tej reakciji povemo, narod danes ne bo več pustil, da bi kdorkoli ribaril v kalnem.

Reakcija razširja vesti, da se 11. novembra ne bodo vršile volitve. Volitve se bodo vršile! To hoče vse naše ljudstvo in vsi narodi Jugoslavije! Reakcija razširja vesti, da bodo od zunaj intervenirali. Zločinec je, ki temu verjame! Sami smo si priborili svobodo in nikoli ne bomo dovolili, da bi se kdor koli vmešaval v naše življenje. Jugoslavija je danes trdna in še nikoli ni bila Jugoslavija tako močna kot je sedaj. Opozicija nima niti toliko moči, da bi postavila svojo kandidatno listo. V vsej Jugoslaviji nima niti enega kandidata. Ta opozicija se ne upa nastopiti pri volitvah, da ne bi pokazala svoje slabosti. Videli bi namreč pri volitvah, da je nič ni. Niti en pošten državljan ne bi volil opozicije!

O uspehih, ki smo jih dosegli te štiri mesece, ne bom govoril. Dosegli smo več, kot v stari Jugoslaviji v dvajsetih letih! Smo svobodni, imamo dovolj dela in tudi kruha. S tem pa se ne smemo zadovoljiti! Z delom moramo iti naprej, zgraditi nove domove, zgraditi, kar je sovražnik porušil. Delali ne bomo požrtvovalno za danes, temveč za jutri. Več ko bomo danes pridelali, več bomo imeli jutri! Trenutno je še naše ekonomsko stanje težko. Kljub temu pa je danes Jugoslavija ena najbolje organizirana

nih in najbolj urejenih držav v Evropi. V državah, ki še dolgo niso pretrpele v tej vojni toliko kot naša Jugoslavija, vlada veliko pomanjkanje, beda in nered. Mi smo v glavnem te težave že premostili, drugod se še borijo z njimi, pa se še bodo borili, ker v teh državah ne vlada ljudstvo. Takšna je razlika med Jugoslavijo in ostalim svetom, to pa zato, ker smo se štiri leta borili in se v borbi naučili obvladati vse težave. Zato vam danes ničesar ne obljubljam, temveč vse pozivam na delo, skromnost in požrtvovalnost. Ves narod mora biti požrtvovalen pri delu, kot je bila naša vojska požrtvovalna v borbi. De-

nuditi. Kajti tiskali ne bomo za nje! Pravijo še: manjka duhovnikov! Na žalost! Nekaj jih je bilo kaznovanih, ker so bili izdajalci. Duhovniku pa, ki je bil pošten, se ni niti las skrivil. Pravijo, da vera ni svobodna. Vera še nikoli ni bila tako svobodna kot je danes! Ni več sreskih načelnikov, ki bi zahtevali od duhovnikov, kaj morajo pridigati. Edini resnični cilj tega pastirskega pisma je, da se razbije enotnost slovenskega naroda. Naj se vsi zavedajo, da so naši narodi tekom štiriletne borbe toliko preizkusili, se združili in postali trdna celota, ki je ne more razbiti nikdo, pa naj pride tak poizkus od koder koli!

lali bomo kot smo delali do sedaj, samo v korist delovnega ljudstva.

Boriti se moramo proti nergaštvu. V vsaki demokraciji je kritika svobodna. Vsakdo ima pravico, da kritizira, obenem pa je tudi dolžnost vsakogar, da pove, kako bi se bolje naredilo. Ni ga med nami človeka, ki bi takih nasvetov ne upošteval! Kritika je svobodna, borimo pa se proti nergaštvu. Kdor nerga, je naš sovražnik, noče dobroamerne kritike, hoče zmedo!

Se glede pastirskega pisma: vlada je vedela, da se bo to pismo čitalo, a ga ni prepovedala. To je naša demokracija. S tem pismom so se ti gospodje razkrinkali. Vse, kar so napisali, je sama laž. Vsak ve, da pri nas cerkev in vera nista preganjani. Pismo zahteva križe na grobove nemških in italijanskih vojakov. Zakaj pa niso zahtevali križe na grobove partizanskih borcev? Zahtevajo svobodo tiska. Dokler ni izšel zakon, so govorili, da ne morejo tiskati. Vsak ima pravico do tiskanja. Maršal Tito je rekel opoziciji: »Vse vam damo, papir vam damo, tiskarne vam damo, samo tiskajte, da vas bo ljudstvo spoznalo!« Več jim pa ne moremo

zanosti kmečkega in mestnega delovnega ljudstva. Ves čas je zbrana množica prekinjala govornike in vzklikala »Živela Osvobodilna fronta! Živel maršal Tito! Živela republika! Dol z reakcijo!«

Z zborovanja so bile poslane brzogajke maršalu Titu, podpredsedniku zvezne vlade tov. Edvardu Kardelju, Zvezni vladi v Beogradu in Slovenski narodni vladi v Ljubljani.

Na vse zborovalce je naredil ta dan silen vtis. Odhajali so domov, trdno odločeni, da bodo 11. novembra pokazali, da je vse celjsko okrožje strnjeno okoli OF, da bodo vsi oddali svoje glasove za novo, Titovo, demokratično, federativno republiko Jugoslavijo!

Tedenske politične vesti

Veliki uspehi Domovinske fronte Bolgarije. Domovinski fronti je uspelo zaradi navdušenega pokreta ljudskih množic, da je v enem letu, odkar je prišla na oblast, z vrsto ukrepov znatno izboljšala težki gospodarski položaj in zacelila težke rane, ki jih je zapustila nemška okupacija. Razpis prostovoljnega ljudskega posojila, sklenitev trgovinske pogodbe s Sovjetsko zvezo, ki je zagotovila 75 odst. najpotrebnejših surovin bolgarski industriji, navdušenje do dela, ki navdaja delavce in kmete in vrsta vladnih ukrepov, so omogočili, da se je gospodarski položaj v Bolgariji znatno utrdil.

Rezultati volitev na Češkem, Moravskem in v Šleziji so bili ta teden objavljeni. Volili so člane predsedstev narodnih odborov ter zastopnike, izmed katerih bodo volili poslance. Na češkem ozemlju je od 2317 voljenih zastopnikov dobila Komunistična partija 556 kandidatov, socialno demokratična 534, narodno socialistična stranka 536, katoliška stranka 523, ostale stranke pa 168 zastopnikov. Na Moravskem in v Šleziji je bilo izvoljenih 1319 zastopnikov, med njimi 318 komunistov, 311 socialnih demokratov, 309 narodnih socialistov, 312 članov katoliške stranke, 69 pa zastopnikov ostalih strank. Podobno številčno razmerje med strankami izbranih zastopnikov je tudi v Pragi.

Zastopstvo poljske mladine v Moskvi. V Moskvo je prispelo zastopstvo poljske mladine, obstoječe iz 20 članov demokratične poljske mladinske organizacije, ki aktivno sodelujejo v javnem političnem življenju dežele.

V Rimu so aretirali 26 Nedičevcev radi tatvine. Aretirani četniki so se posluževali žigov nemškega besedila, prinesenih iz Jugoslavije, s pomočjo katerih so ponarejali listine in proglašali avtomobile nemškega izvora, zasežene v Jugoslaviji, za svoje. Na ta način so se polastili mnogih avtomobilov, katere so pozneje prodajali. Med aretiranimi je četniški poveljnik poročnik Bradič, sin šefa Mihajlovičevega generalnega štaba poročnik Drašković, četniški ubijalec Jedvičević, častnik za zvezo — vojni zločinec, ki so ga nedavno zapustili iz zavezniškega taborišča, ter beograjski dijak in kolaboracionist Sopalo-vič.

Zastopstvo ameriških industrijskih organizacij v Moskvi. Dne 11. oktobra je prispelo v Moskvo zastopstvo kongresa industrijskih organizacij Združenih držav Amerike. V zastopstvu je 11 voditeljev delavskih zvez glavnih industrij.

Čuvajmo pridobitve Osvobodilne fronte!

Tov. Svetek Franc, podpredsednik Glavnega odbora ESZDNS in kandidat v Zvezno skupščino za volilni okraj Šmarje

Sovjetske čete zapustile Norveško. Sovjetske čete, ki so lansko jesen osvobodile severno Norveško in ki so začele prve z osvoboditvijo vse Norveške od nemških okupatorjev, so zapustile to državo pred nekaj dnevi. S tem so na laž postavljene vse izmišljotine sovražnikov miru, češ, da ima Sovjetska zveza imperalistične namene v severni Norveški.

Grška vlada odstopila. Uradno je bilo sporočeno, da je vlada admirala Vulgarisa odstopila.

Ostavka argentinske vlade. — Iz Buenos Airesa uradno poročajo, da je argentinska vlada odstopila.

Sodba nad francoskim izdajalcem Pierrom Lavalom izvršena. — Priziv proti smrtni obsodbi, ki je bila izre-

čena nad višijskim ministrskim predsednikom Lavalom in zahteva njegovega zagovornika po obnovitvi razprave, sta bila odklonjena. Laval je bil 14. oktobra v Parizu ustreljen.

Stavke v Angliji. V različnih krajih Britanije stavka 25.000 pristaniških delavcev. 50.000 delavcev, ki popravljajo poškodbe od bombardiranja, je vkorakalo v vladni del Londona v protest proti znižanju njihovih plač.

Demonstracije proti cesarju v Tokiu. Na glavnih ulicah Tokia so bile prve demonstracije proti cesarju. Demonstranti so nosili transparente z napisi: »Živela demokratična in republikanska Japonska!«

Preskrbimo sirote iz Bosne in Hercegovine

Čeprav je okupator zadal tudi Sloveniji težke rane, je vendar še najmanj prizadeta v razmerju z ostalimi federalnimi edinicami. V vsej Jugoslaviji pa ni pokrajine, ki bi tako težko trpela kakor Bosna in Hercegovina.

Ljudstvo teh dveh pokrajin je dalo največ v narodno osvobodilni borbi na osebnih in materialnih žrtvah, ko je ustanovilo svoje prve partizanske odrede, ko je osvobodilo prve večje pokrajine. Tu je bilo žarišče najhujših bojov za osvoboditev naše domovine. Preko te zemlje je divjal val za valom nemških, ustaških in četniških formacij, ki so v onemoglem besu rušile, požigale in morale. V Bosni so Nemci in ustaši koncentrirali zaporedoma svoje najtežje ofenzive. Posledica te štiriletnje borbe za uničenje fašizma, za osvoboditev naših narodov, je opustošena zemlja, razrušeni domovi, pobite žene, starčki, otroci in nešteto grobov padlih partizanov od Une do Drine, od Save do Jadrana.

Prišla je svoboda, okupator in njegovi hlapci so pregnani, a deca teh dveh pokrajin, ki je ostala brez staršev, brez sorodnikov in znancev, ta va brez doma, brez cilja, brez nege in nadzorstva po bosanskih in hercegovskih gozdovih, izpostavljena gladi, boleznim in sedaj še mrazu. Bliza se zima, zapadel bo sneg, prišle bodo ledene burje. Kaj bo s temi otroci, če jim ne nudimo pravočasno zavetišča?

Sedaj je zopet čas, da v dejanjih dokažemo bratstvo in enakost vseh jugoslovanskih narodov. To povezanost in enotnost smo si ustvarili v težki skupni borbi za svobodo, ta enotnost nam je garancija za našo narodno enakopravnost, nam je kažipot v lepše, srečnejše življenje naših narodov. Junaški Bosanci in Hercegovci so umirali tudi za svobodo slovenskega naroda, naši slovenski fantje so se borili in žrtvovali svoje mlado življenje za svobodo Bosne in Hercegovine. Enotnost in bratstvo niso več prazne besede, to so dejanja, to je dejstvo, to je meso in kril!

Dolžnost nas vseh mora biti, da še pred nastopom mraza in zime rešimo te mlade brate in sestre, to osirotele deco naših borcev-junakov, naših mučenikov in žrtev fašizma. Nadomestimo jim starše, ustvarimo jim vse pogoje, ki so dani našim lastnim otrokom za brezskrbno življenje v Titovi Jugoslaviji! Nobena slovenska družina, ki ima možnost sprejeti bosanskega otroka k sebi, naj ne pomišlja!

Časa je malo. Preden zapade sneg, mora biti vse izvedeno. Naše okrožje bo vsekakor dejansko pokazalo v tej akciji svojo visoko politično zavest in socialni čut, da bo čim več otrok prevzelo v svojo oskrbo. Že sedaj

tekmujejo poedini kraji med seboj, kdo bo oskrbel več Bosančkov in Hercegovk. Organizacijo tega že izvajajo okrožni in okrajni odbori za preskrbo sirot iz Bosne in Hercegovine.

V prihodnjih dneh že prispejo prvi transporti iz Bosne v zbirno bazo v Kamnik, kjer bodo otroci zdravniško pregledani, kjer bodo dobili oskrbo v vseh pogledih ter prejeli obleko, perilo in obutev. Čim prejme ta baza sporočila okrožnih in okrajnih odborov za preskrbo sirot, bodo zdrave otroke razposlali v skupinah po 200 otrok na nove,časne domove po okrajih. Bolna deca pa ostané do ozdravljenja v bolniški negi v Kamniku, nakar pojde tudi v oskrbo k slovenskim družinam.

Slovenci! Slovenke! Na tisoče otrok čaka na dom. Izkažimo jim svojo ljubezen in pokažimo vsemu svetu našo voljo, da hočemo s preskrbo in vzgojo naraščaja utrditi stber nove, Titove Jugoslavije!

Naši delavci skrbijo za bosanske sirote

V Rogaški Slatini se je vršil 18. 9. sestanek zastopnikov vseh množičnih organizacij (AFŽ, ZMS, Krajevnega NO, odborov OF in sindikatov). Na katerem so osnovali pripravljalni odbor za sprejem sirot iz Bosne in Hercegovine.

Veliko zanimanje za to vprašanje je dokazala množica predlogov, ki se je neprenehoma vrstila. Prereševali so vse do najmanjše podrobnosti: kdo bo vzel otroka v oskrbo, kako jih bodo razpodelili po vaseh z ozirom na življenjske pogoje, ki so ponekod boljši, drugod zopet slabši, zaradi škode, ki jo je prizadel okupator, napravili so načrt, kako bodo bosanske in hercegovske sirote vzgajali duševno in jih krepili telesno. Vsi so pokazali največjo pripravljenost in odločnost, kolikor mogoče olajšati življenje tej bedni deci in se s tem vsaj malo oddolžiti žrtvam, ki so padle v boju za svobodo.

Največje zanimanje in odobravanje pa je dosegel predlog nekega tovariša iz steklarne pri Sv. Križu, ki je dejal, da vsakemu steklarju sicer ni mogoče vzeti otroka v oskrbo, pač pa predlaga, da bi v delavski dom vzeli delavci najmanj 20 otrok. Prehrano in druge življenjske potreb-

ščine, poleg tega še oskrbnico in učitelja in vse stroške, ki bi jih potreboval njihov kulturni razvoj, bi plačali iz fonda, v katerem bi zbirali zaslužek udarniškega šihita, ki bi ga delali vsak mesec. Tovariš iz steklarne bo ta predlog predložil sindikalnemu odboru, in niti najmanj ne dvomi, da se tudi ostali delavci ne bi pridružili njegovemu načrtu. Vsi navzoči so z živahnim odobravanjem sprejeli njegova izvajanja in takoj so se čuli drugi predlogi za izpopolnitev celotne zamisli. Tako se je neka tovarišica zdravnica stavila na razpolago za zdravniško oskrbo otrok in redni zdravniški pregled, ki bi se vršil vsak mesec. Druga tovarišica, ki je učiteljica, pa je ponudila, da prevzame vgojo in nadzorstvo.

Tako je bilo v Rogaški Slatini in tako naj bo v vsakem kraju, v sleherni hiši! Tudi v Podčetrtku so že imeli sestanek v istem smislu in prepričani smo, da nikjer med nami ne bo Slovenca in Slovenke, ki bi ob tej priliki ne hotel pokazati svoje kulture in obenem ponovno dokazati bratsko povezanost jugoslovanskih narodov.

Kaj je novega?

Maršal Tito na svečani akademiji proslave 11. oktobra v Skoplju. Maršal Jugoslavije Josip Broz Tito je prisostvoval svečani akademiji, ki jo je priredilo makedonsko ljudstvo v narodnem gledališču v Skoplju za proslavo obletnice narodne vstaje v Makedoniji. Po akademiji je izročil maršal Tito v imenu začasne narodne skupščine materam padlih herojev odlikovanja »narodnega heroja« za prvobornike Makedonije.

Koroški Slovenci pri maršalu Titu. Te dni je maršal Tito sprejel zastopstvo koroških Slovencev iz Mežiške doline. Zastopniki, ki so bili izvoljeni na velikem ljudskem zborovanju v Prevaljah, so prišli, da maršalu Titu predložijo prošnjo prebivalcev Mežiške doline, ki so edini koroški Slovenci, ki so po prvi svetovni vojni ostali v Jugoslaviji. Zastopniki so maršalu Titu prinesli spomenico, v kateri ga ljudstvo Mežiške doline prosi, da svoje napore za zedinjenje vseh jugoslovanskih ozemelj krona s priključitvijo Koroške. Zastopstvo je bilo sestavljeno iz desetih članov, ki so bili večinoma delavci in rudarji, ki tvorijo večino prebivalstva v Mežiški dolini.

Istrska mladina maršalu Jugoslavije. Iz zasedanja plenuma odbora Združene zveze protifašistične mladine Jugoslavije za Istro so poslali maršalu Titu pozdravno brzojavko, v kateri ponovno izrekajo neomajni sklep, da hočejo živeti v novi Jugoslaviji, kajti njihova pravica in svoboda sta zajamčeni samo pod njegovim okriljem v demokratični federativni Jugoslaviji.

Na prvem kongresu delavcev in nameščencev kovinarske industrije, ki je bil od 30. septembra do 5. oktobra v Beogradu, so kovinarji Jugoslavije sklenili, da bodo v vseh državnih in privatnih podjetjih delali do novega leta prostovoljno po dve uri na teden za obnovo. Zaslužek pa bodo izročili fondu za obnovo države.

Po 50 letih bo zopet pričela z delom hrvatska gimnazija na Reki.

Narodna radikalna stranka bo obnovila delovanje. Zvezno ministrstvo za notranje zadeve je odobrilo obnovo delovanja Narodne radikalne stranke na vsem ozemlju demokratske federativne Jugoslavije. Zadevna rešitev je bila poslana Milošu Trifunoviču, predsedniku vlade v pokoju, iz Beograda, ki je strankino delovanje ponovno prijavil.

Akcija nabiranja zlata za obnovo srbskih vasi, ki so jo priredile antifašistične žene Zagreba, je bila z izredno lepim uspehom zaključena. Samo zlata

so nabrale 2 kilograma in 600 gramov, srebra pa okoli 8 kg. Zagrebški dentisti in druge osebe so darovali 45 zlatnikov vseh velikosti. Kljub temu, da je akcija že zaključena, še vedno prihajajo prispevki v zlatu in druge dragocenosti.

Ranjenci v Dobrni

V stari Jugoslaviji so prihajali v zdravilišče Dobrno ljudje, ki so imeli s seboj kaj čudne propustnice. Imeti so morali kupe denarja. Premoženje je bila takrat edina legitimacija.

Danes je Dobrna popolnoma izpremenjena. Prihajajo delavci, kmetje, borci iz časa narodno osvobodilne borbe. In kaj delajo? Udarniško tekmujejo in na ta način pomagajo po svojih močeh pri obnovi. Zadnjič so zbirali staro steklo. Sklenili so, da bodo sodelovali pri preskrbi tovarn s surovinami, da bodo delavci lahko izdelovali za kmeta, ki obnavlja svoj dom, šipe, da bo imel pozimi v hiši lepo toplo. Vsi, ki so le količkaj mogli, so pomagali. Še celo tisti, ki so imeli roke v gipsu ali ki so hodili z bergljami, so sodelovali. V šestih urah so zbrali okoli 800 kg stekla. Posebno se je pri tej akciji izkazalo šest tovarišev-invalidov.

Pa še drugače pomagajo ti ranjenci pri delu. Večkrat grejo na kmečke domove, kjer so Nemci pobili družinskega očeta. Tu pomagajo, orjejo, obirajo sadje, prešajo in slično. S tem svojim delom izražajo svojo voljo do sodelovanja pri izgradnji svobodne domovine, katero so priborili ne samo samim sebi, ampak nam vsem. Prav vsi, posebno pa tisti, ki so v štirih letih vojne bolj malo žrtvovali, naj si vzamejo te ranjence za vzgled!

Masovni sestanek FD „Celja“

V ponedeljek 15. oktobra ob 20. uri se je vršil v mali dvorani »Doma ljudske prosvete« množični sestanek vsega članstva FD »Celja«. Na tem sestanku se je prečitala okrožnica FOS-a o priključitvi Trsta in Primorske ter dela za bodoče volitve. V naslednji točki je član OOOF Celje podal kratek politični pregled in orisal naloge in delo fizkulturnikov pri bodočih volitvah in njihov odnos do novega življenja v Titovi Jugoslaviji. Pri slučajnostih se je razvila živahna debata, kako poživiti delo in življenje na telesnovzgojnem polju. Ugotovilo se je, da aktivnost članstva pri telovadbi popušča ter je bilo tozadevno stavljeno par konkretnih predlogov, da se stvar poživlji.

Še vedno razlike!

Sončni jesenski dan je. Sedim z bolno nogo na klopi in opazujem ljudi. Danes ni dan obiskov. Vrtarar stoji pri vhodu in odpravlja ljudi, ki bi želeli na obisk k svojim. Kar zbudi mojo pozornost starček, revno oblečen, ki ponižno prosi vrtarja, naj se ga pusti v bolnico k svoji na smrt bolni ženi. A vrtar ga s kratkimi službenimi besedami takoj odpravi, čeprav ga starček s povzdignjenimi rokami prosi vstopa. — A glej, tam se prismejeta, dve našminkani mladi »dami«, ki jih vrtarar najprej zavrne, a ko mu »dami« le prigovarjata, jih pusti v bolnico...

Pacientka Mira.

Šahovski turnir. V nedeljo se bo ob 9. uri dopoldne odigral šahovski turnir med šahisti Jugoslovanske armade iz Celja in celjske šahovske sekcije.

Turnir se bo vršil v dvorani kavarne »Evropa«.

Celoletna naročnina

»NAŠE ŽENE«

znaša 80.- din. Za krojno polo, ki izhaja od 9. številke dalje se doplača še 15.- din.

Prostovoljni prispevki za volilni fond in za OF

Doslej smo nabrali v celj. okrožju:

Sindikati in okrož. odb. OF	16.090.—
okraj Celje-mesto	58.834.25
okraj Celje-okolica	52.323.50
okraj Trbovlje	103.850.—
okraj Šmarje	9.564.—
okraj Šoštanj	8.016.—
okraj Konjice	13.858.—
okraj Gornji Grad	2.414.—
Skupno	264.949.75

Okraj Celje-okolica je doslej prispeval prostovoljnih prispevkov za OF in volilni sklad 53.665 din, in sicer po krajevnih odborih OF:

Krajevni odbor OF:

Vrbje-Prožin	din 1152.—
Arja vas	» 193.—
Ojstro	» 385.—
Rimske toplice	» 941.—
Zg. Gorče	» 143.—
Ojstriška vas	» 283.—
Nova vas	» 50.—
Osenica	» 563.—
Zadobrova	» 259.—
Laško	» 2425.—
Velike Grahovše	» 53.—
Paneče-Polana	» 85.—
Št. Rupert pri Vranskem	» 320.—
Laška vas	» 312.—
Brode pri Vranskem	» 235.—
Pečovje	» 914.—
Vransko	» 1713.—
Blagovna	» 1269.—
Reka	» 724.—
Liboje	» 1951.—
Vrbje	» 1424.—
Jurklošter	» 593.—
Kaplja	» 576.—
Štore	» 1716.—
Sp. Retica	» 1974.—
Št. Rupert	» 221.—
Zalec	» 4051.—
Marija Gradec	» 62.50
Rifogozd	» 155.—
Mala Breza	» 61.—
Dobrna	» 2370.—
Roje pri Zalcu	» 444.—
Tremerje	» 280.—
Mejojna	» 1200.—
Ljubecna	» 95.—
Bukovžlak	» 1188.—
Sv. Pavel-Dolenja vas	» 2877.—
Poljce	» 160.—
Topovlje	» 81.—
Parizlje	» 222.—
Preserje	» 295.—
Lokavec	» 493.—
Zabukovca	» 4786.—
Levec	» 377.—
Griže	» 1423.—
Petrovče	» 5192.—
Teharje	» 1090.—
Vojnik	» 201.—
Sv. Jurij ob j. ž.	» 125.—
Sv. Peter v Sav. dolini	» 826.—
Drešnja vas	» 397.—
Sv. Jurij ob Taboru	» 56.—
Podlog	» 303.—
Kaemne	» 157.—
Male Braslovče	» 270.—
Sp. Gorče	» 380.—
Podvrh	» 355.—
Braslovče	» 1099.—
Grušovlje	» 811.—
Šofer Djuro	» 100.—
Latkova vas	» 476.—

Okraj Šoštanj je prispeval za volilni fond:

Krajevni odbor OF:

Šoštanj	» 3280.—
Šalek	» 300.—
Sv. Andraž	» 42.—
Št. Janž	» 160.—
Lovica	» 72.—
Ravne	» 404.—
Slovenjgradec	» 4800.—
Misljinje	» 279.—
Zavodna	» 50.—

Skupaj din 9374.—

SINDIKATI

Stranice	din 141.—
Gimnazija v Celju	» 300.—
Zabukovca	» 2938.—
Liboje	» 156.—
Knez & Pacchiaffo,	» 315.—
Laško	» 518.—
Štore	» 1107.—

Okraj Celje-mesto je za volilni fond prispeval:

Okr. odbor Celje-mesto	din 1435.—
Krajevni NO Čret	» 2000.—
Celjska opekarna	» 1991.—
Celjski obrtniki	» 3300.—
ZMS nabir. akcija	» 2087.—
Sindikati za mesto Celje	» 13000.—
Trgovci v Celju	» 8400.—
Krajevni NO Sv. Jožef	» 530.—
Gostilničarji v Celju	» 8200.—
Kraj. odb. OF Sv. Jožef	» 650.—
ZMS nabiralna akcija	» 1221.—
Tov. nabrali v Gaberju	» 3080.—
AFŽ I. četrt Celje-mesto	» 682.—
ZMS Gaberje	» 2761.—
Kraj. odb. OF Medlog	» 800.—
Nova vas OF	» 805.—
ZMS nabiralna akcija	» 350.—
Krajevni odbor OF Lava	» 375.—
OF Zagrad-Pečovnik	» 1385.—
Kraj. OF odb. Sv. Jožef	» 136.—
I. četrt OF Celje-mesto	» 562.—
Krajevni NO Polule-Breg	» 2500.—
iz dobička prireditve	» 1000.—
Krajevni NO Zavodna	» 70.—
iz dobička prireditve	» 25.—
Kraj. odb. OF Zavodna	» 70.—
ZMS nabiralna akcija	» 25.—
Bivše interniranke iz	» 90.—
Rawensbrücka	» 1396.25
Celjska opekarna	» 1396.25

Skupaj din 58834.25

Naše okrožje je med vsemi okrožji v Sloveniji na prvem mestu. Toda to nam ne sme biti dovolj. Naše okrožje je tudi gospodarsko daleč pred vsemi ostalimi okrožji. Stremeti moramo, da bomo za volilni fond in za OF nabrali veliko več kot drugi. To je naša dolžnost, ki jo moramo takoj izpolniti! Krajevni odbori OF, tovarne, uradi, tekmuje med seboj, kdo bo daroval več za svojo vsenarodno organizacijo, ki nas je vodila tako uspešno v svobodo in nas vodi danes k napredku in blagostanju, tekmuje med seboj, kdo bo žrtvoval več za volilni sklad, za volitve, ki bodo dokončno potrdile našo narodno enakopravnost, demokratično ljudsko oblast, našo neodvisnost, velike pridobitve naše težke, žrtve polne borbe! Naše geslo danes mora biti: **Vsi v Osvobodilno fronto, vse za Osvobodilno fronto, vsi na volitve, vse za volitve!**

11. novembra

bomo potrdili, da smo za demokracijo, za narodno enakopravnost, za ljudsko oblast in neodvisnost Jugoslavije. Zato vsi na volišče!

Drobne vesti

Celje. V Gaberju obnavljata podružnici kovinarjev Cinkarne in tovarne Vesten prav pridno otroški vrtec za mladino delavskega središča. Organizacija polaga posebno važnost na vzgojo delavske mladine in ji nudi vso pomoč. Obnoviti je treba vse notranje prostore, ki jih je okupator v svojem besu opustošil. Pustil ni v miru niti opreme niti vodovodne instalacije. Vse to popravljajo sedaj pridne roke naših tovarišev. Poleg delovnih moči sta dali podružnici na razpolago tudi 3000 din

v gotovini za najnujnejše potrebe otroškega vrtca.

Kasaze. 42 mladenk iz keramične tovarne je zbralo 4000 din za preiskrbo otrok padlih in ustreljenih partizanov.

Neizplačane rente iz delavskega pokojninskega zavarovanja. Mnogi rentniki, ki so prejeli rente na ozemlju, okupiranem od Nemcev in Madžarov, še ne prejema svojih rent. Vzrok je ta, da je okupator dostikrat priznal rento le iz propagandnih in političnih

razlogov in je sedaj treba v vsakem posameznem primeru preiskati, ali bi imel rentnik tudi po jugoslovanskih zakonih pravico do rente. Delo je zelo zamudno, ker gre za tisoče rentnikov, rentnih spisov pa dostikrat ni, ali pa manjka večina potrebnih podatkov. Kakor hitro bo revizija upravičenosti do rent izvedena, bodo upravičencem nakazane tudi rente za nazaj.

Agrarni interesi, ki so se zbrali na shodu Osvobodilne fronte v Spitaliču pri Konjicah, so poslali resolucijo Agrarni komisiji pri Predsedstvu

Lüneburški proces

Precej časa je prinašala »Ljudska Pravica« komentar k procesu v Lüneburgu proti enemu največjih zločincev nemškega rajha, proti komandantu taborišča Belsen in Auschwitz. Par dni pa je že komentar o razpravi Kramerja in ostalih zločincev iz ostal, in zadnje, kar sem čitala, je bila izjava Kramerjeve žene, ki je izjavila, kako dober in nežen mož je bil lopov Kramer. Nekateri reakcionarni dopisniki pa poslušajo te njene ogabne laži, delajo zapiske iz njenih pripovedovanj in jih servirajo nepoučeni publiki kot senzacijo, kot odločni preobrat v procesu, skratka kot nekaj, s čemer se da zopet nekaj zaslužiti. Milostljiva Kramerjeva gospa pa še vedno misli, da zanjo še ni konca vojne in da je njen mož še vedno komandant uničevalnega taborišča Auschwitz, ona da pa sprejema in trguje še vedno z ukradenim zlatom in diamanti. Dopisnik komentarja pravi, da se boji, da bodo angleške oblasti upoštevale nekatere »olajševalne okoliščine« za zločinca Kramerja.

Ko sem zasledovala njegova zasliševanja, me je večkrat stresel mraz in divja jeza me je zgrabila in vem, da bi se težko premagala, da ne bi pljunila temu lopovu v obraz, če bi ga videla; ob spominu na vse preživete strahote v taborišču Auschwitz, kjer si je on izmislil kot »lagerkomandant« vsemogoče metode mučenja. Spominjam se jeseni l. 1942., ko je prišel v taborišče in nas dal postrojiti, češ, da hoče videti številčno stanje ujetnikov. Za njim je korakala cela drhal zločincev, ki so komaj čakali povelja, kdaj lahko planejo na nesrečne žrtve. Prav ponosno je stopala v vrstah zločincev Irma Grese, ki stoji danes tudi pred sodiščem. Ko smo od daleč zagledali Kramerja in njo, smo se stisnili v gruče, ker je hotel vsak zavarovati svoj hrbet in glavo. Komaj smo se znašli, je že stala pred nami ta drhal kot tolpa lačnih volkov in začela udrihati po nas s pletenimi biči in kričati, če ne poznamo nobene olike in discipline, da tako sprejememo komandanta taborišča. Telesa so pod težkimi udarci padala v blato in kri se je mešala z zemljo. Nato so šli zopet dalje proti židovskim barakam in tako »pregledovali« z bičem in udarci jetnike auschwiskega taborišča.

Kramerja se spominjam tudi od 9. marca 1943, ko so hoteli slovenski ujetniki v moškem taborišču organizirati upor in osvoboditi taborišče, bili pa so izdani in je Kramer prišel v taborišče, da sam preišče to zadevo. Tistikrat je bilo obešenih v moškem taborišču za pete stotine najboljših sinov slovanske zemlje, nad 6.000 pa poslanih v taborišče Guzen in uničevalno taborišče Buchenwald. V žensko taborišče pa so poslali kolono SS-ovcev z velikimi volčjimi psi in jih spustili med nesrečne ujetnice. Lačni psi so mrcvarili živa telesa. Ko so psi in SS-ovci odšli iz taborišča, je ležalo vse polno mrtvih in napol mrtvih jetnic po blatu. Najbolj stra-

NVS, v kateri izražajo svojo hvaležnost za prizadevanje ljudske oblasti, izboljšati položaj slovenskega kmečkega prebivalstva in za osvoboditev od zatiranja tujcev in domačih zemljiških in denarnih špekulantov. Zborovalci pozdravljajo v resoluciji pravični zakon o dodelitvi zemlje veleposestnikov in narodnih izdajalcev in zahtevajo, da se končno razdeli vseh 300 ha obdelane zemlje in gozdov nemškega veleposestnika Vindišgreca med doslej izkoriščano kmečko prebivalstvo.

šen je bil prizor, ko so te mrličje morali voziti jetniki na samokolnicah tako, da so jim glave visele navzdol v blato in ni bilo spoznati niti enega obraza. Novi jetniki, ki so v tem času prišli v taborišče, so ob pogledu na ta prizor padli v nezavest.

O, če bi človek mogel opisati vse zločine, ki so jih ti kruti morilci delali hladnokrvno, dan za dnem bi morali pisati cele romane. Vžgane številke na rokah pričajo o našem ponižanju v taborišču, kjer smo bili le številke, nikdar pa ne ljudje.

Prišel pa je čas plačila, ko stoje zločinci teh strašnih dejanj pred sodbo. In ko človek čita izjavo Kramerjeve žene, bi od jeze zblaznel in proklel vsakogar, ki bi mogel zagovarjati ali verjeti takim zločincem, ki imajo na vesti tisoče nedolžnih žrtev. Ves demokratični svet zahteva in hoče maščevati milijone življenj, ki so morali pustiti mlada upapolna življenja v fašističnem satanskem brlogu — koncentracijskih taboriščih.

I. Ž. - Staša

O celjskem vajeniškem domu

Tovarna posode v Celju je največja te vrste na področju Slovenije in Jugoslavije sploh. Pri vstopu v njene obratne prostore zajame človeka nek čuden občutek. Mogočni stroji iz litega železa in jekla hropejo, kot da hočejo ves svet raztrgati na kosce. Ko vidiš s kakšnim mirom streže človek v modrem oblačilu temu orjaku, se umiriš. Iz kosov pločevine, ki jih polaga v stroj, nastajajo lonci in kuhinjska oprema. Če zveš, da dela največji teh orjakov s pritiskom nad 400 ton, potem ti odpovejo vsa pojmovanja. Sila toliko sto ton... Kaj?

V vsakem oddelku so zanimive stvari. Ogromne plinske peči, kjer se žge emajlirana posoda, varilne naprave — vse je zanimivo!

Kaj pa tu? Prostor ni tako velik kakor oni, kjer hropejo mogočni jekleni orjaki, toda čist je in okrašen s slikami in napisi. Nekaj strojev brni ob strani, a ob delovnih mizah stoji kakih petdeset fantov v modrih oblekah, med njimi dve deklici. Vsi so zelo zaposleni. Šest ali osem jih stoji ob strojih. To so vajenci! Torej učni zavod! Vajeniška šola! Na črnih tablicah, pripetih za vsakim primežem, so imena strokovnega naraščaja našega delovnega ljudstva. — Nova doba — nov sistem vzgajanja strokovnjakov! Precizna dela, ki jih morajo izvrševati gojenci te šole, govore dovolj. A ne le to! Pri nas so bili kot monopol vkoreninjeni tuji nazivi orodij. Saj kovinar nekoč ni smel imenovati klešče klešče, nakovalo pa nakovalo. Vodstvo učnega zavoda stoji na stališču, da mora naša mladina že od prvega dne učne dobe vsestransko uporabljati materinščino v slovenski vajeniški šoli. Ali bomo končno uspeli in odstranili iz obrti in industrije tuje spačenke?

N — t.

Kulturni pregled

Začetek novega šolskega leta

Po težkih štirih letih so se ponovno odprla vrata slovenskih vzgojnih zavodov in pričeli smo z novim šolskim letom, prvim v osvobodjeni domovini. Spet bodo učitelji in profesorji poučevali slovenske otroke v materinem jeziku, spet bodo deležni naše prave vzgoje. Treba bo mnogo truda, da se nadoknadi, kar so otroci zamudili, ko so jih gonili v nemške šole, kjer se niso naučili ničesar. Znano je, kakih barbarskih metod so se nemški učitelji posluževali, da bi zatrli mladino vsak čut do svojega naroda. Starši bodo otroke z veseljem pošiljali v šole, saj so vsi izražali radost, da bodo njihovi otroci deležni prave vzgoje in pravega pouka.

Srednješolska mladina Celja je imela v okrašeni dvorani »Doma ljudske prosvete« svojo otvoritveno proslavo. Proslave so se udeležili zastopniki oblasti, med njimi zastopnik ministra prosvete NVS tov. Gerlanc, zastopnik vojske podpolkovnik Maoduš, Fran Roš za Okrožni odbor OF, novoimenovani ravnatelj drž. realne gimnazije v Celju dr. Blaznik, profsorski in učiteljski zbor, mladina in starši.

Tov. Gerlanc je v svojem govoru podčrtal naloge, ki jih bo morala rešiti mladina z globokim spoznavanjem in zavestjo povezanosti s pridobitvami narodno osvobodilne borbe in slovenskimi kulturnimi dobrinami. Prikazal je dolgo vrsto duhovnih velikanov, ki so izšli iz celjskih šol —

od Antona Martina Slomška pa do pesnika naše borbe Kajuha - Karla Destovnika.

Odločen prelom med starim in novim tipom šole je prikazal v svojem referatu delegat min. prosvete za celjsko gimnazijo tov. prof. Orel, ki se je uvodoma spominjal vseh padlih borcev celjskih šol, zlasti pa prof. Štera. Njih spomin so počastili z molkom.

V imenu vojske je pozdravil mladino in ji želel kar največ uspehov podpolkovnik Maoduš, nakar je spregovoril v imenu OOF še tov. Roš Franjo, okrožni šolski nadzornik.

Med posamezne govore so vpletli program, ki so ga izvajali gimnazijski orkester in pevski zbor pod vodstvom prof. Kuneja, zbor nižje gimnazije pod vodstvom tov. Gobca Radovana, harmonikarja Stante in Rak, deklamatorji in govorilni zbor.

Na koncu se je zastopnik dijaštva zahvalil govornikom in jim zagotovil, da se bodo dijaki ravnali po smernicah, ki so jim jih nakazali vzgojitelji, odposlanca pa je prosil, naj ministru prosvete sporoči, da se celjski dijaki zavedajo svojih nalog in da jih bodo dosledno izpolnjevali.

S proslave so odposlali brzojavko prosvetnemu ministru NVS.

Iste dne so proslavili tudi začetek pouka na celjskih osnovnih šolah in po vseh ostalih šolah v Okrožju.

te vrste v Sloveniji. Zeleli bi samo, da bi se še izboljševal in da bi vanj prispevali vsi, ki imajo smisel za humor.

S tem v zvezi še nekaj o naših stenskih časopisih, kar velja za celo celjsko okrožje. Takoj po osvoboditvi smo napolnili stenske časopise s prav dobrimi članki, zdaj pa so večidel prazni. Ta nedostatek moramo odpraviti. Stenski časopis naj bo res slika življenja v kraju ali četrti. Vanj pišimo, kaj in kako delamo, objavljajmo statistike, kritizirajmo, če opazimo kaj nepravilnega, predlagajmo, kako bi se to ali ono boljše uredilo, opisujemo potek sestankov, razkrinkujemo na konkretnih primerih protiljudsko reakcijo... Opisujemo prireditve, rišimo. Pri tem se

bomo učili poročati in pisati. Vsak se bo ustavil pred članki, da bo izvedel, kaj je doma novega, zlasti pa bo nedomačina zanimalo, kaj se pri vas godi. Objavljajte črtice in pesmi, pa boste našli širok krog hvaležnih bralcev. Saj ni potrebno, da so objavljene stvari od sile umetniške. Tudi preprosta stvarca je zanimiva. Pazimo pa, da ne bodo prispevki predolgo izobešeni ker postanejo nezanimivi. Določiti pa morate nekoga, ki bo stenski časopis urejeval. Dobre članke pa pošiljajte v »Novo pot« in centralnim časopisom, da bodo čim pestrejši, kar je odvisno samo od nas.

Tekmujmo, pišimo in izpopolnjujmo se!

Pionirčki v drugi četrti so igrali

Pionirčki v drugi četrti so prav iznajdljivi. Dolgo časa so tuhtali, kako bi zbrali denar za najemnino svoje sobe, kjer se sestajajo. Pionirček Lojzek, ki ima svoje lutke, je že večkrat povabil svoje tovariše na podstrešje, kjer so igrali po mili volji. Zdaj jim je šinila v glavo dobra misel: »Nastopili bomo

in igrali v lutkovem gledališču. Tovarišici Nuši, ki je naša mladinska sekretarka, pa ne povemo ničesar. Ko se bomo naučili, spišemo plakate. Takrat jo presenetimo.«

13letni Lojzek je zbral nekaj tovarišev, ki so mu pomagali. Na lastno pest so se naučili igrice: »Janko in Metka«. Ko so se dodobra pripravili, so napisali lepake in jih nalepili v svoji četrti, povabili pa so še pionirčke iz drugih četrti.

»Pionirčki in pionirke so hvaležni gledalci«, je ugotovil Lojzek, ko je premikal lutke. V sobi pa so se otroci smejali in ploskali, lica so jim gorela. Še bi radi kaj videli, pa je lutkarjem zmanjkalo programa.

»Kmalu se spet vidimo. Naučili se bomo še nekaj novih igrice, takrat pa spet pridite«, jih vabijo prireditelji. Otroci so navdušeni.

Ko so pionirčki obstopili tovarišico Nušo, so ji prav resno predali 116 dinarjev — vstopnice so bile po 2 dinarja — in ji rekli:

»Tovarišica Nuša, to je za najemnino.«

Sklenili so, da bodo prirejali podobne prireditve za vse celjske pionirke.

Celjski šahovski klub

Celjski šahovski klub je priredil v tednu ljudske kulture dne 9. septembra svojo prvo javno prireditev po osvojenju — brzoturnir, ki se ga je udeležilo 28 igralcev.

Čeprav niso vsi igralci igrali na brzoturnirju, je bilo njihovo število vendar tako veliko, da so se morali razdeliti v dve skupini in še ti dve sta bili tako veliki, da se je morala končna igra za prvenstvo preložiti na prihodnjo nedeljo.

Kakšni so bili rezultati te končne igre? Prvo mesto si je priboril tovariš Marek, drugo tov. Cijan, tretjo tov. Sajovic, četrto tov. Fajs, peto in šesto tov. Šnajder in Hočevan, sedmo tov. Rudolf in osmo tov. Lorbek.

Že dejstvo samo, da je teden ljudske kulture sprejel v svoj program šahovsko prireditev, priča o pomenu šaha, o vlogi, katero naj igra šah pri vzgajanju najširših ljudskih množic.

V resnici šah ni samo zabava, temveč je važno kulturno-vzgojno sredstvo za dviganje kulture širokih ljudskih plasti. Šah je postal nekako merilo, s katerim se meri kultura narodov. Visoko kulturni narodi posvečajo šahu vso pozornost. Fašistične države so skoraj povsem

zanemarjale to plemenito igro, medtem ko je dosegla v Sovjetski zvezi širok razmah, postala je prava ljudska igra.

Isto mora postati šah tudi v Sloveniji. Da bo to tudi v našem Celju in njegovem okrožju, nam je porok ves razvoj celjskega šahovskega kluba. To nam je dokazal tudi zadnji brzoturnir.

Bistvo šahovske igre ni borba za prvenstvo ali za točke. Vsak ima pravico in užitek pri tej igri in ne le najboljši igralci. Vsak ne more biti prvak, igra pa šah lahko vsak, kdor čuti veselje zanj.

Čim več bo igralcev, tem večja bo tudi izbira najboljših igralcev. Iz tega razloga kakor tudi zato, ker s šahom pomagamo dvigniti kulturo naših ljudskih množic, da z njegovo pomočjo izpodrinemo pijančevanje in kvartanje, moramo organizirati nove šahovske igralnice povsod, kjer je to le mogoče. Šahovsko življenje se mora začeti v samostojnih odsekih v vseh sindikalnih podružnicah, v vseh četrtih, krajevnih odborih, fizkulturnih in kulturno-prosvetnih organizacijah. Vse te odseke pa je treba povezati v Slovensko šahovsko zvezo, katere pripravljalni odbor že posluje v Ljubljani, in ki bo postala regulator in središče šahovskega življenja v Sloveniji.

Osvoboditev Beograda

Oktober. Suho listje pada z drevja. Sadje je zrelo, noči vedno daljše. Skozi to jesensko naravo se pomika proti severu naša vojska, prodira preko gričevite Šumadije, po rodovitni dolini reke Morave. Pred seboj podi Nemce in razne nedičevske in četniške tolpe. Nič je ne more zadržati. Njen cilj je Beograd!

Končno se bo izpolnil dolgoletni sen naših borcev! Nestrpni so, ogromne napore premagujejo, pa tega niti ne čutijo. Vedno bližje so cilju. V predmestjih jih množica meščanov navdušeno sprejema. Klub stalnemu ognju iz nemških mitraljezov se zbirajo ljudje okoli naših borcev. Nekaj jih je ranjenih, pa se niti ne umaknejo. Približa se inženir, pade na kolena in poljublja od veselja in hvaležnosti gosence tanka-osvoboditelja.

V stalnih borbah prodirajo naši borci v notranjost mesta. Drugo za drugim padajo nemška mitraljezka gnezda v naše roke. Junaštva naših borcev so brezmejna.

Popolnoma odprto ulico zapira na drugem koncu stavba, v kateri so se

zabarikadirali Nemci in z ogorčenim mitraljezkim ognjem onemogočajo vsako prodiranje v notranjost mesta. Tedaj se odloči šestnajst bombašev na juriš. Sami veliki, močni fantje, izkušeni partizanski borci. Nič drugega nimajo s seboj kot bombe. Pripravijo se. Še kratak odmor in že se zaženejo skozi dež krogel po ulici proti sovražniku. Bataljon štiti z ognjem njihov juriš. Samo dotični, ki ve, kaj so ulične borbe, ve, kaj tak juriš pomeni. Ali smrt ali zmaga, drugega ni. Polagoma pojema sovražnikov mitraljezki ogenj, bombaši so dosegli cilj. Drug za drugim izginjejo v stavbo. Popolna tišina nastane. Naenkrat se začuje močan pok. Zopet tišina. Nova eksplozija! Tišina! Eksplozije bomb si slede v vedno krajših presledkih. Bataljon, ki je ščitil juriš bombašev, izkoristi ta odmor in se naglo približa sovražnikovim položajem. Ko pride na mesto, je postojanka že padla. Mirno raportirajo bombašijunaki komandantu bataljona: »Tovariš komandant, postojanka je zavzeta!« Po teze na obrazih so trde in odločne, iz oči pa jim sije ponos nad storjenim delom.

Enote Rdeče armade se borijo skupno z našimi borci. Borbene izkušnje rde-

čearmejevcev so neprecenljive. Pogum, prezirajoč smrt, je navada. Semjon, komandant bataljona, ne pozna strahu. Mlad mož je, svetle lase ima in modre oči. Okoli usten se mu je zajedla trpka poteza. Ni še dolgo, kar je izgubil svojega brata, dvojčka. Padel je pri borbah za Zaječar.

Vodijo se borbe za eno izmed centralnih zgradb v Beogradu. Nemci so se močno utrdili in nudiijo krepek odpor. Ta mitraljezka gnezda je treba uničiti za vsako ceno. Mirno upravlja Semjon svoj protitankovski top. Niti malo ga ne spravi iz ravnotežja toča krogel. Nemci streljajo z vso silo na ruske položaje. Semjon odgovarja. Njegov top uničuje mitraljezka gnezda drugega za drugim. Že jurišajo rdečearmejci na sovražnika. Zmagoslaven krik naznanja, da je postojanka padla. Nekaj vojakov se približa Semjonu in se mu zahvali za njegovo junaštvo. On pa mirno odgovori: »Maščeval sem Petra, svojega brata!«

V bližini Zemunskega mosta je stalnoval učitelj, ki je vsak dan opazoval, kako se umikajo preko reke nemški transporti. Ko se je približala Beogradu naša junaška vojska, je videl, kako so Nemci zaminirali most. Zadnji

ostanki nemške vojske se umikajo preko njega, sovražnik napeljuje kable, da bi uničil most, preden bi padel v roke naši vojski. Učitelj si je stavil za nalogo, da most reši, pa najsi bi ga to stalo življenje.

Že so se približali mostu partizanski borci. Nemci so se umaknili preko reke. Vsak hip bodo Nemci pognali most v zrak. Odločilni trenutek je prišel. V divjem diru teče učitelj preko njega, da doseže pravočasno drugi breg. Nemci čakajo. Mislijo, da teče preko mosta nemški vojak, ki se je preoblekel v civilno obleko. Doseže drugi breg. Zagradi za lopato in tolče po kablji, dokler jih ne uniči. Most je rešen! Nemci so presenečeni in ne vedo, kako in kaj. Ta trenutek izkoristijo naši borci, jurišajo preko mosta in se na drugem bregu utrdijo. Učitelj je za svojo hrabrost odlikovan z redom partizanske zvezde.

Po devetih dneh borbe je Beograd osvobojen. Novo življenje se prebuja v njem. Beograd postaja srce nove demokratske federativne Jugoslavije. Ponos vseh njenih narodov. Čuvar enotnosti in bratstva, čuvar svobode, ki smo si jo priborili s toliko krvi in v neštivilnih borbah. D. K.

Obnova na Kozjanskem

Že od nekdaj se šepeče, da spada kozjansko območje z Bohorjem pod »pragozd«, ki leži tam daleč, daleč, nedostopen za potnika, ki se vozi ali z avtom ali z vlakom. Toda tudi v tem delu naše domovine se je zadnja leta mnogokaj spremenilo. In s krvjo je bila pisana naša najnovejša zgodovina, ki sedaj samo še čaka, da bi jo večja roka vpisala v našo zlato knjigo, v povest slovenskega človeka za časa osvobodilne borbe.

Življenje po teh hribihih danes se ni lahko. Ljudje so brez strehe. Malo je okrajev, ki bi zlasti pozimi 1944 toliko trpeli, kakor je kozjanski. Pogorelo je več tisoč hiš. Sama Lisična šteje 200 popolnih pogorelcev, Kozje okoli 50, koliko pa še Planina, Št. Vid, Jurklošter! Pomoč in obnova se izvajata na tem delu najtežje. Manjka denarja, manjka materiala, manjka prevoznih sredstev in manjka delavcev, zlasti strokovnih, predvsem tesarjev in zidarjev. V kozjanskem območju je bilo za časa okupacije izredno malo denarja v obtoku. Bajtariji, ki jih je pretežna večina, niso imeli ničesar na prodaj; ako je pa kdo le lahko pogrešal kakšno malenkost, jo je dal brezplačno partizanom. Ko je bilo v začetku julija 1945 treba menjati denar, tukajšnji človek ni imel ničesar, kar bi menjal. Iz tega razloga si pogorelci tudi niso imeli s čim obnavljati svojih domov in so morali potrpežljivo čakati na javno pomoč in podporo. V to grozno praznino je prišlo nekaj nad 6.000.000 din posojila in vzbudilo življenje.

Ko je bilo nakazano za Kozjansko območje obnovitveno posojilo, so se takoj osnovala obnovitvene zadruge na Planini, na Marofu, v Lisični, v Kozjem, v Gorjanah in Št. Petru. Istočasno se je popravila in stavila v pogon parna žaga v Kozjem, ki dnevno razžaga 15 kub. metrov lesa, je pa seveda preobremenjena.

Zadruge so preskrbele svojim članom precejšnjo količino orodja in dobavile nekaj opeke in cementa. Gozdna uprava je že dala kmetom na razpolago okoli 3.300 kub. metrov lesa, sedaj pa so dobile obnovitvene zadruge od države okoli 1.600 kub. metrov v stavbne namene na razpolago.

Uspeh ni izostal. Nad 40 streh je že pokritih, okoli 30 strešnih stolov je že pripravljenih in bodo verjetno še v teku tega meseca pokriti.

Tudi na tem področju poslujejo terenske baze, ki imajo tehnično vodstvo pri izvajanju gradbenih načrtov, ena v Kozjem, druga v Jurkloštru.

Terenska baza v Kozjem in obnovitvene zadruge so si postavile za najbližjo nalogo, da napravijo kar najhitreje še 10—12 hišic, ki bodo stavljene na razpolago najsiromašnejšim in družinam s številnimi otroki. Te hišice so majhne, 6 × 4, vendar odgovarjajo za skromne razmere še najbolj in so za zdaj edino, kar se lahko takoj nudi. Eno tako hišico so v nedeljo, dne 14. 10. 1945 vozili po celjskih ulicah. Isto hišico so dne 15. 10. naložili na tovorni avtomobil in v par dneh bo že stala na Veterniku in nudila streho enemu izmed mnogih brezdomcev.

Kozje samo se je tudi pobrigalo, da bo preskrbelo nekaj stanovanj, kamor se bodo zatekli tisti, ki so na svojih zemljiščih uredili zasilno bivališče le za letni čas. Takih stanovanj bo osem.

Terenska baza v Jurkloštru se je z vso vnemo lotila dela na jurklošterski žagi. V kratkem času je izdelala ogrodje za 15 enodružinskih hišic. Visoko gori v Podvinah je ta baza že postavila 5 takih hišic, za 6 hišic je že spravila na mesto ves material

in bodo tudi te hišice v par dneh že stale, ogrodje ostalih štirih pa še čaka v dolini na prevoz. Mnogo kmetov si je samo pomagalo in za silo prekrižalo in zakrpalo strehe in drugo. Obnovitvena zadruga je dobila za svoje potrebe 800.000 din obnovitvenega posojila.

Meseca decembra oziroma sploh v jeseni 1944 so Nemci prisilno rekvirirali in odpeljali v Brežice okoli 1000 glav živine in mnogo parov konjev. Naravno, da v teh krajih živine silno primanjkuje. Da bi bilo vsaj nekatere rewežem malo pomagano, je združni odbor preskrbel poleg že omenjenega obnovitvenega posojila za kozjansko območje še poseben kredit v znesku 1 milijona za nabavo živine. Vsak revež naj bi dobil vsaj eno glavo, ki pa jo brez dovoljenja ne sme prodati, niti zaklati.

Socialno skrbstvo je dalo temu področju 80 štedilnikov na razpolago, potrebnih je pa nujno še nadaljnjih 80, katere bodo tudi dobili.

Ker obnovitveno posojilo ne zadoštuje vsem potrebam, skušajo zadruge najti še druge vire dohodkov. Eden teh je, da so dale sekati drva. Tovorni avtomobili, ki dovažajo v te kraje opeko, bodo v bodoče vozili nazaj v Celje drva. Na ta način bo prišlo za drva tudi nekaj denarja od drugod. Obnovitveno posojilo samo bo do novega leta v celoti izčrpano.

Kakor že omenjeno, je čutiti v kozjanskem okraju velikansko pomanjkanje strokovnega delavstva, vprežne živine in vozov. Silno težko je spraviti v te odročne kraje nad 160 tisoč opek. Po malem si bodo pomagali s tem, da bodo spravili v Kozjem v obrat dve opekarni za zidno opeko, v Lisičnem pa eno za strešno opeko.

Iz malega raste veliko, toda za brezdomca raste to malo počasi, prepočas. Naj zato pomaga vse, kar more. Pomagano bo takim, ki so žrtvovali za narodno svobodo svoje domove in vse svoje premoženje.

Mladinska delovna četa v Logarski dolini

Dne 9. oktobra je prispela v Logarsko dolino skupina 30 mladincev, da nasekajo večjo količino drv, ki so povsod potrebna, zlasti sedaj na zimo. Vsi mladinci so se z veseljem lotili dela. Po kratkem času se jim je pridružilo še 28 vojakov, ki jim pridno pomagajo. Skupno z vojniki hodi mladina na delo, skupno se z njimi po končanem delu zvečer zabava, prepevajo slovenske in srbske partizanske in narodne pesmi in plešejo kolo.

Ves dan je točno razporejen. Ob šestih zjutraj vstanejo, pozajtrkujejo in odidejo na delo. Kosilo je ob 12. Po kosilu delajo do štirih popoldne, ob pol šesti uri je večerja, po večerji pa oddih. Ob osmih zvečer je zbor, pregleda se ves potek dela in napravi se načrt za prihodnji dan.

Delovna četa dela v dveh skupinah. Ena skupina dela na cesti, ki jo je vodni tok zelo poškodoval, druga skupina pa seka drva. Ta skupina dela v gozdu, kjer je les že podrt. Mladinci razžagajo les, ga oklestijo in razcepijo. Vsi so zelo disciplinirani in delavni. V enem samem dnevu so razcepili 8 kub. metrov drv. Posebno so se izkazali Hriberšek Henrik, Trobentar Adolf, Konec Alojz, Jerič Štefka, Pučnik Julijana in Strgar Branko.

Pri delu se mladina obenem krepi in utrjuje. Kuhinja s svojimi velikimi porcijami skrbi, da nihče ne ostane lačen. Za zabavo je tudi preskrbljeno. V nedeljo, ko imajo prosto, pa odhajajo na izlete.

Gospodarstva

Vprašanje naše prehrane in preskrbe

Na konferenci okrajnih trgovinskih referentov ljubljanskega okrožja so razpravljali o aktualnih vprašanjih prehrane in preskrbe. V tej zvezi je trgovinski minister med drugim izvajal naslednje:

Preskrba je v zadnjih mesecih za spoznanje popustila. Njena organizacija, ki je bila prej drugim federalnim enotam za zgled, ni več na stari višini. Začele so se pojavljati črnohorzijske in špekulativne tendence. Mnogo se greši pri razdeljevanju živilskih nakaznic. Ponekod so te nakaznice prejele neupravičenci ali pa se je delala razlika pri razdeljevanju. Nakaznice bi morale dobiti najprej tisti, ki so potrebni, zlasti upravičenci v industrijskih področjih in v industriji zaposleni, nato šele samopridelovalci, kolikor so pridelovalci kolikor so do nakaznic sploh upravičeni. Pogosto pa se dogaja obratno in potem zmanjka nakaznic, čeprav bi jih bilo dovolj ob pravični razdelitvi. Znani so primeri, da je kmet prejel polno nakaznico, nato pa je svoje pridelke prodajal na črni borzi. Ponekod so izdajali majhne nakaznice namesto velikih ali pa obratno. Na ta način se kršijo temeljni prehranjevalnega reda, kar vodi v anarhijo. Pri razdeljevanju živilskih nakaznic je potrebna strogost in največja pažnja. Nima smisla prilizovati se s kakšnimi prikritimi ugodnostmi in izjemami, kajti s tem se ljudje korumpirajo. Le z doslednostjo in realno poštenostjo se ustvarja zaupanje, vse drugo pa je špekulantstvo.

Prišli smo v novo razdobje glede celotne organizacije prehrane in preskrbe. Prihaja čas, ko moramo črpati tudi iz letošnjega domačega pridelka. Doslej smo se oskrbovali izključno iz Vojvodine in z blagom od UNRRA-e, pri čemer so domači pridelki ostali neizkoriščen potencial brez kontrole. To pa je nevzdržno, kajti zaloge niso neizčrpne. Ko so v Vojvodini sejali, so bili tam še hudi boji. Ni bilo dovolj ljudi za setev, ni bilo delovne živine, poleg tega pa je imela Vojvodina zaradi suše še slabo letino. Na drugi strani pa imamo sedaj dolžnost, založiti s hrano za zimske mesece pred nastopom snega. Naše najbolj pasivne kraje, kakor so Lika, Kordun, Bosna, Hercegovina, Sandžak, Črna gora itd. Zaradi tega so nastale motnje pri dobavi živil. Omenjeni pasivni kraji so brez železnice in jim je treba dovažati živila s tovornimi avtomobili. Preko Trsta prihaja sedaj razmeroma malo živil. Vrh tega so ta živila namenjena za preskrbo vse Jugoslavije.

Za najnujnejšo prehrano Slovenije potrebujemo, kar mora vsakdo vedeti, na mesec preko 900 vagonov moke, 50 vagonov maščob in 50 vagonov sladkorja, da pri tem ne omenimo drugih živil. Vse navedeno nujno narekuje potrebo, da sežemo tudi po domačih pridelkih. V ta namen so bile že izdane potrebne uredbe, kakor na primer za odkup žita, krompirja itd. Nekateri trdijo, da so te uredbe izšle nekam kasno. Toda razumeti je treba, da se mora naša ljudska oblast izogibati administrativnim ukrepom, ki so bili morda upravičeni v dobi vojne, ali pa ukrepom, ki so bili izdani pod okupacijo. Ljudska oblast se mora bolj nasiljati na politično zrelost našega kmeta in na zavest dolžnosti napram skupnosti.

Živinski sejmi ponekod ne uspevajo, ker narodni odbori ne izdajajo uradno določenih nakaznic za nakup racionalnih predmetov; če pa te nakaznice dobijo, je dolžnost referentov, da ustva-

rijo pogoje za njih realizacijo. Zgodilo se je ponekod, da so mlačni funkcionarji govorili ljudem, češ saj teh nakaznic nihče ne bo kril. To pa so hude stvari, če funkcionar sam nima vere in zaupanja. Znan je primer rudarja, ki je požrtvovalno delal toliko časa, da se je zgrudil. Ta rudar ni delal radi živilske nakaznice, delal je za to, ker je imel vero v svojo oblast. Vse naše štiriletno osvobodilno delo je temeljilo na veri v zmago pravične stvari. Ta vera, ki sloni na zaupanju v oblast, je najpomembnejša delovna pobuda. Delajo pa se še druge napake, ki izvirajo iz želje po ugodju po oblasti. Zaradi položaja, ki ga zavzemajo, se je nekaterih polastila vrtoglavica. Taki funkcionarji silno greše pri poslovanju s strankami. To so nevedni ljudje, kajti javna funkcija ni za izvajanje oblastništva, temveč za izvrševanje dolžnosti.

Minister je nadalje govoril o kontroli oblastvenih predpisov glede preskrbe, o strokovnem delu okrožnih odborov, o organizaciji oddelkov za preskrbo, o strokovnih referentih in o kontroli ter preprečenju špekulativnega izvoza blaga iz Slovenije. Glede prisilnega zakola je poudaril, da je tak zakon nedopusten brez izjeme. Nekateri so mnenja, da je celo dopusten, če se kdo oženi ali pa, ker je nekje miting ali podobna prireditve. Da se to onemogoči, je bilo odrejeno, da mora vsakdo, ki misli, da je upravičen do prisilnega zakola, žival takoj ponuditi Navodu v odkup. Sploh je treba povsod dosledno izvajati vse odredbe. Nekateri so morda že pozabili, da morajo peki stehitati kruh vpiččo kupca. Tudi je neizpolnjeno naročilo, da morajo trgovci napolniti svoje izložbe, kjer mora biti blago označeno s ceno. Minister je nato razpravljal o določanju cen, o kontroli zaslužkov in končno o turizmu, ki mu oblast posveča posebno pozornost ne samo radi tega, ker ustvarja dohodke, temveč tudi zaradi tega, ker se mora vsakomur omogočiti težnja po zdravem razvedrilu in po lepoti. Turizem bomo pospešili in uravnavali tako, da bo služil slehernemu človeku, ne pa kakor prej samo najimovitejšim. Zato bomo pospeševali v tej zvezi tudi planinarstvo, festivale, kulturne prireditve itd. Vsak kraj pa mora poskrbeti, da lahko nudi turistu potrebne ugodnosti.

Gospodarske vesti

Vsem industrijskim podjetjem Slovenije. Ministrstvo za industrijo in rudarstvo poziva vsa industrijska podjetja, da do 15. t. m. sporoče svojo potrebo stekla, in sicer ločeno za okensko in strešno steklo v kvadratnih metrih. Navesti je treba le najnujnejše potrebe. Ministrstvo za industrijo in rudarstvo.

Nove cene tekočim gorivom in mazivom. Zvezni trgovinski minister je 8. t. m. izdal odločbo o cenah tekočim gorivom in mazivom (Uradni list DFJ, 12. t. m.), ki so stopile v veljavo z dnem podpisa. Nove cene, po katerih je državnemu petrolejskemu podjetju »Jugopetrol« dovoljeno prodajati tekoča goriva in maziva, so deloma precej nižje od dosedanjih in so naslednje (vse franko železniška ali ladijska postaja, najbližja kraju kupca, oziroma skladišča Jugopetrola za 1 kg neto, odnosno pri blagu, izvirno pakiranem, bruto za neto): petrolej za razsvetljavo 11 din, petrolej za kmetijstvo 6.50 din, bencin za motorje 9, lekarniški bencin 18, plinsko olje 6.30, plinsko olje za kmetijstvo 5.30, strojno olje 19, olje za osi 16, za motorje 22, za traktorje 17 din itd. Z novo odločbo so razveljavljene dosedanje cene.

Ustanovni občni zbor tujsko-prometnega društva Celje

Dne 2. oktobra je bil v restavracijski dvorani hotela »Evrope« ustanovni občni zbor Tujsko-prometnega in olupševalnega društva Celje.

Občni zbor je otvoril kot predsednik pripravljalnega odbora tov. Lečnik Anton, ki je pozdravil navzoče, predvsem predsednika Okrajnega NO Celje-mesto tov. Močnika. Zatem se je tov. Lečnik z lepimi besedami spomnil umrlega bivšega magistratnega direktorja v Celju Iva Šubica, ki je z velikim uspehom vodil Olepševalno in tujsko-prometno društvo pod bivšo Jugoslavijo polnih dvajset let. Prisotni so počastili spomin pokojnika z enominutnim molkom.

Sledilo je poročilo predsednika pripravljalnega odbora, ki ga je podal tov. Lečnik, v katerem je v kratkih potezah orisal delovanje in vse priprave pripravljalnega odbora za obnovo društva. Kot eno najvažnejših del je bila prijava vojne škode, katere je znašala za TPD Celje celokupno 185.630 din.

Društvena pravila, ki jih je izdelal pripravljalni odbor, so bila od občnega zbora v celoti odobrena.

Pred volitvami novega odbora je povzel besedo predsednik Okrajnega NO tov. Močnik. Poudaril je pomen tujskega prometa v naši novi, osvobojeni državi, kjer hočemo pristopiti k novi izgradnji tujskega prometa ter s tem ustvariti tesno povezanost med narodi naše federativne Jugoslavije. Obljubil je vso pomoč in polno razumevanje za TPD Celje od strani Okrajnega NO ter izrazil v tem duhu željo, da se izvoli odbor, ki bo v vsakem pogledu zadostil novim nalogam obnovljenega društva.

Sledile so volitve v upravni in nadzorni odbor. Na splošno željo je bil izvoljen kot predsednik tov. Lečnik Anton. Odbor sestavljajo: tov. Martelanc kot podpredsednik, Šubic kot tajnik, Grlic Konrad kot blagajnik, Cimerman kot gospodar; odborniki: tov. Gala, ing. Umek, Beletova, ing. Lavrenčič (kot zastopnik Sindikata). Nadzorni odbor: tov. Uršič, Dobrotinšek in Godnik.

Sledila sta izčrpna in nazorno podana referata tov. Šubica Marjana o obnovitvi tujskoprometnih naprav v Celju ter o načrtih TPD Celje za bodočnost.

Dodatno k temu je predlagal tov. Močnik zgraditev letnega gledališča v mestnem parku ter ozko sodelovanje društva z Muzejskim društvom Celje.

Tov. Stermečki Rudolf je predlagal, da se končno odstrani stolp s Celjskega doma, ki daje stavbi izrazito nemško obeležje, tov. Štajnpihler pa v zvezi s tem, da se vsaj odstrani »freska« na pročelju zgradbe, ki prikazuje prihod Nemcev v Celje. Bilo je še govora o društveni članarini, katere se bo znižala na minimum, da bo s tem dana možnost pristopa in sodelovanja vsem našim slojem, ki se zanimajo za delo na tujskoprometnem poprišču.

Kot zastopnik »Putnika« je povzel besedo tov. Berdnik Jože, ki je poudaril potrebo po čimprejšnji ustanovitvi podružnice »Putnika« v Celju ter apeliral na merodajne oblasti, da to ustanovitev posebno z ozirom na iniciativo iz Ljubljane podpro.

Kot zadnji je pomočnik jav. tožilca tov. dr. Bele poudaril, da danes tujski promet ne služi več zgolj v pridobitne, ampak v splošno narodno-gospodarske kot tudi kulturne namene.

OBJAVE

Okrožni odbor za prenos smrtnih ostankov padlih bor. ev v Celja sporoča:

Po prvotnih navodilih naše zvezne vlade in NVS je bilo določeno, da bo država v doglednem času po vsej državi organizirala prenos posmrtnih ostankov padlih borcev iz krajev, kjer njihovi posmrtni ostanki sedaj ležijo, na pokopališča njih domačih krajev. V ta namen so bili pri naši centralni vladi, kakor tudi pri posameznih federalnih vladah osnovani odbori, ki so imeli skrb, da najprej zberejo vse podatke, kje leže posmrtni ostanki naših padlih borcev. Tem odborom je bila dana tudi naloga, da potem organizirajo te prevoze. V načrtu je bilo, da stroške za vse te prenose in za vse, kar je z njimi v zvezi, nosi država.

v okrožnici, jih mora priložiti prošnji.

4. Ime in priimek, očetovo ime in kraj bivanja prosilca, odnosno onih oseb (članov rodbine), ki hočejo izvršiti prenos padlega borca.

5. Kraj, okraj, okrožje in federalno enoto, kjer naj bo padli borec stalno pokopan.

6. Ako je treba prenos izvršiti z vozom vso pot ali delno, je navesti, ali prosilec razpolaga z vozom ali z vprego.

Dolžnost krajevnih in okrajnih NO je, da resničnost in verodostojnost teh prošenj kontrolirajo in podajo k prošnji svoje mnenje.

Pri Okrožnem odboru OF Celje se je osnoval poseben odbor za prenos posmrtnih ostankov padlih borcev, ki bo te prošnje reševal in izstavljaj izjemna potrdila onim, ki žele prepeljati posmrtno ostanke na lastne stroške.

SLOVENSKI KNJIŽNI ZAVOD OF

CELJE

Nudi:

Šolske knjige
Politične brošure
Rusko literaturo
Prevode iz ruščine
Leposlovje
Poljudno-znanstveno čtivo
Muzikalije
Antikvariat

PREŠERNOVA 5
STANETOVA 31

Ker pa služijo sedaj vsa prometna sredstva v prvi vrsti za prevoz hrane v pasivne kraje, je prevoz posmrtnih ostankov padlih borcev preložen za nedoločeno dobo. Država bo do teh svojih največjih junakov svojo dolžnost prav gotovo v polni meri izpolnila, za enkrat pa ji je to zaradi posledic fašistične okupacije in zaradi občutnega zmanjšanja našega voznega parka nemogoče.

Mnogi prosilci pa kljub temu prosijo po vseh naših uradih in se glede tega obračajo tudi na samo ministrstvo za notranje zadeve, da bi jim bilo vendar dovoljeno že to jesen prenesti posmrtno ostanke njih najbližjih v njih ožjo domačijo. V zvezi s temi prošnjami je ministrstvo za notranje zadeve NVS izdalo v svoji okrožnici sledeča navodila:

Vsi prosilci, ki želijo prenesti posmrtno ostanke padlih borcev že to jesen na lastne stroške, imajo možnost dobiti pri okrožnem odboru za prenos posmrtnih ostankov padlih borcev dovoljenje za tak prenos. Seveda se morajo ti prosilci zavedati, da je prevoz po železnici absolutno izključen iz vzrokov, ki so že zgoraj navedeni.

Vse take prošnje morajo biti vložene preko krajevnih in okrajnih NO na okrožne odbore. Take prošnje morajo vsebovati:

1. Ime, priimek, očetovo ime, kraj rojstva in bivanja padlega borca.
2. Njegovo vojno edinico in vojni čin.
3. Kraj (vas, zaselje, a v mestih ev. tudi štev. parcele in grob na pokopališču), okraj in federalno enoto, kjer je padli borec začasno pokopan; ako ima prosilec potrdila, omenjena

Prošnje, potrdila, priloge, kakor tudi odločbe, ki so v zvezi s prenosom posmrtnih ostankov, so proste vseh taks in pristojbin.

Vsakemu izkopu, ki se izvrši na podlagi teh izjemnih potrdil, mora prisostvovati zdravstveni organ in organ Narodne milice.

Za borce, ki so bili pokopani leta 1941., 1942. in 1943., zadostujejo lesene krste, za prenos žrtev, ki so padle in bile pokopane pozneje, so potrebne cinkaste krste. Na izpolnitev vseh zdravstvenih predpisov je treba dobro paziti.

Posebno stališče pa moramo zavzeti do posmrtnih ostankov onih borcev, ki leže v skupnih (masovnih) grobovih. Prekopavanje masovnih grobov, ne da bi bili obveščeni sorodniki vseh v istem skupnem grobu pokopanih padlih borcev in dokončno rešena njihova usoda, je absolutno prepovedano. Prizadeti sorodniki, ki želijo izkopati iz skupnega groba zemeljske ostanke njih najdražjih, morajo imeti pač toliko pietete do ostalih borcev, ki leže v tem skupnem grobu, da ne bodo začeli s prežgodnjimi in samolastnimi izkopi.

Na žalost se pri izkopu in prenosu posmrtnih ostankov večkrat dogajajo primeri, da si nekateri pri tem hočejo delati velike dobičke. Takšno postopanje moramo odločno obsojati in zatreti. Pozivamo vse, ki bi se jim kaj takega zgodilo, da take špekulante takoj prijavijo pristojnim oblastem. Dolžnost krajevnih činiteljev pa je, da vsestransko pomagajo sorodnikom pri izkopu in prenosu posmrtnih ostankov padlih borcev ter tako našim narodnim herojem izkažejo zadnjo čast.

Krajevne NO pa opozarjamo na njih častno dolžnost, da vse grobove padlih borcev, katerih sorodniki letos še ne bodo imeli možnosti, da bi jih prenesli v njih domači kraj, skrbno čuvajo in jih primerno okrasijo. To akcijo naj krajevni NO izvedejo s pomočjo naših masovnih organizacij. To je pač najmanj, kar moramo storiti največjim in najboljšim sinovom svojega naroda.

TELESNA KULTURA

NOGOMETAŠII

V nedeljo 21. oktobra gostuje v Celju moštvo FD Krma iz Ljubljane, ki nastopi proti enajstorici FD Celja na igrišču pri »Skalni kleti«. Moštvo gostov je pojačeno s par igralci bivše »Ljubljane« in bo gotovo nudilo domačim gledalcem dovolj športnega razvedrila. Domače moštvo, ki je bilo že pri zadnji tekmi močno pomlajeno in je nudilo zelo dobro igro, je za to tekmo posebno pripravljeno.

Ker morajo gostje odpotovati že s popoldanskim vlakom domov, se tekma začne že ob 13.30.

Ob 15 se srečata enajstorici FD »Svobode« iz Teharja ter drugo moštvo FD Celja. Tudi ta tekma obeta dober nogomet, saj je moštvo »Svobode« zadnje čase imelo mnogo uspehov na zelenem polju.

Opozarjamo športno občinstvo še enkrat, da se tekmi vršita na igrišču pri »Skalni kleti«.

SMUČARJII POZORI

Smučarska sezona je pred vratmi. Zadnji čas je, da se začnemo zanj pripravljati. Smučarska sekcija FD »Celja« bo začela v prihodnjih dneh s kondicijskimi treningi za smučarje. Ti treningi se bodo vršili ob sredah od 20. ure naprej v telovadnici mestne osnovne šole pod strokovnim vodstvom. Vsi, ki imate veselje do smučanja, se prijavite v bivšem Narodnem domu, soba št. 54, ob uradnih urah, ali pa v telovadnici ob priliki treningov. V kratkem priredi ista sekcija masovni gozdni tek, katerega dan in kraj bosta pravočasno objavljena.

FD »Celje« obvešča svoje članstvo, da se vrši v telovadnici mestne osnovne šole redna telovadba po naslednjem urniku, in sicer: za žensko mladino ob pondeljkih in četrtnih, in to: deca (od 6. do 14. leta) 17—18.30, naraščaj (14. do 18. leta) 18.30 do 20, članice (od 18. leta naprej) od 20—21.30. Za moško mladino sta določena torek in petek, in sicer: deca 16.30 do 18, naraščaj 18.30—20 in člani od 20—22.

Ob sredah, sobotah in nedeljah ima v istih prostorih trening sekcija za namizni tenis od 16. ure dalje.

POPRAVEKI

V zadnji številki smo v članku »Uspehi akcije za preskrbo otrok v celjskem okrožju« navedli, da so darovali trgovci in druge din 55.200. Popravljamo: ta znesek so darovali trgovci sami, prispevki zadrug so posebej navedeni.

MALI OGLASI

Zenska zapestna ura se je našla na Mariborski cesti. Oglasite se pri Mariji Podlinšek, Trnovlje.

Otroško posteljo kompletno, emailirano prodam. Vpraša se Dečkova cesta 21.

Skupina brivcev in frizerjev v Celju sporoča javnosti, da so brivsko frizerske obratovalnice odprte od pol 8. do 12. in od pol 3. do 6. zvečer. Ta red odpiranja in zapiranja stopi v veljavo v ponedeljek 22. oktobra.